

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 9
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 13 МАРТ 2018 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Лозан Панов - председател на
Върховния касационен съд

ОТСЪСТВАЩИ НЯМА

/На заседанието присъства Теодора Точкова - главен инспектор
на Инспектората към ВСС/

/На заседанието присъства Мария Христова - и.д. главен
секретар на Висшия съдебен съвет/

[Разпечатка от компютризираната система за гласуване на](#)
[решенията по протокола.](#) Гласуването е в съответствие с
предложението на вносителя.

Откриване на заседанието - 09.36 ч.

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, откривам заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, днес - 13 март 2018 г. Няма предложения за включване на допълнителни точки към дневния ред, не виждам искания в тази насока. Поради тази причина започваме с дневния ред.

Точка първа от дневния ред - избор на административен ръководител на Софийски градски съд. Имаме двама кандидати. Кой ще докладва точката? Г-н Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви. Комисията по атестиране и конкурсите към Съдийската колегия предлага да бъде проведен на основание чл. 194б, ал. 1 от ЗСВ избор за назначаване на длъжността „административен ръководител - председател“ на Софийски градски съд.

Знаете, че в процедурата участват двама кандидати - това са съдиите Евгени Георгиев и Светлин Михайлов. Към точката от дневния ред са представени множество материали. Представени са материали, свързани с атестацията, становищата на Комисията по професионална етика, както и двете становища на Комисията по атестиране и конкурсите по отношение на всеки един от двамата кандидати. В пространните становища, с които предполагам сте се запознали, има данни за професионалния стаж, за атестирането до момента, за дейността на всеки един от кандидатите, като становището по отношение на кандидата Евгени Димитров Георгиев е, че КАК предлага на Съдийската колегия да приеме, че липсват данни, които поставят под съмнение високите професионални качества на Евгени Георгиев спрямо длъжността, за която кандидатства „административен ръководител - председател“ на Софийски градски съд.

Идентичен е крайния извод и по отношение на другия кандидат, а именно съдията Светлин Михайлов, като отново КАК приема, че по отношение на него са налице предпоставките на чл. 169, ал. 1 от ЗСВ, както и тези на чл. 55, ал. 1 от Наредба № 1 за конкурсите и липсват данни, поставящи под съмнение високите професионални качества на Светлин Михайлов спрямо длъжността,

за която кандидатства, а именно „административен ръководител - председател“ на Софийски градски съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Нека да поканим първия кандидат - Евгени Димитров - съдия в Софийски градски съд.

(Евгени Георгиев влиза в залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Съдия Димитров, Съдийската колегия на ВСС разглежда точка 1 от дневния ред - избор на „административен ръководител“ на Софийски градски съд.

Г-н Кояджиков поиска думата. Заповядайте, г-н Кояджиков!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви, г-н председател. Моето предложение е да спазваме регламента, който приехме при избора на председател на Административен съд - Бургас, а именно изслушване на всеки един от кандидатите в рамките на 10 минути. Всичко, което са написали в концепцията аз лично съм прочел, а предполагам, че всеки един от нас също е сторил това и ако има допълнителни въпроси, нека да се задават въпроси и кандидатите да отговарят - тогава там нямаме ограничение. Това е моето предложение, понеже нямаме такова решение, да спазим този регламент, който приехме тогава. Благодаря Ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря за напомнянето. (А. Дишева: Може ли?)

Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Освен това ми се струва, че след като сме поканили вече колегата да го изслушваме е нередно тепърва да уточняваме правилата, по които ще го слушаме. Не сме обявили официално такива правила и аз ви предлагам просто да го изслушаме по начина, по който се е подготвил.

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Аз се извинявам, говоря малко тихо и може би това ще е проба на гласа ми. Мисля, че в рамките между 5 и 7 минути ще свърша и ще се вмести в тези 10 минути.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, предоставям думата на съдия Георгиев. Заповядайте!

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Добър ден на всички. Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, благодаря ви за предоставената възможност да бъда днес пред вас. Съвсем накратко, за да има време за повече въпроси бих искал да поясня основния акцент на концепцията ми, както и защо мисля, че ще се справя с предизвикателството да бъда председател на Софийски градски съд.

Основният акцент на концепцията е съдийското самоуправление. Защо? На всички ни е известно, че това постановява законът и това е основна препоръка в доклада на Висшия съдебен съвет от 2015 г. към Софийски градски съд. Нещо повече, мащабът на СГС е такъв, че не би позволил еднолично управление без това да доведе до сътресение както вътре в съда, така и с институциите, с които той работи. Също така личната ми убеденост е, че съдийското самоуправление може да помогне на съда той да бъде уважаван, ползващ се с доверие и стабилен.

Кои са важните за съда въпроси? Това са няколко. Осигуряване на навременно и качествено правораздаване, безпристрастен съд, по-добри условия за работа. Въпроси, на които, ако не се отговори своевременно, би могло да се достигне както до конфликт вътре в съда, така и с институциите, с които той работи. Вярвам, че съдийското самоуправление може да ни помогне да намерим правилните решения на тези въпроси. Вие знаете, че повече съдийско самоуправление означава повече съдии,

участващи в управлението на съда. Този по-голям ресурс ще насочим ефективно, за да подобрим комуникацията и да осигурим добронамерен диалог вътре в съда и с институциите, с които той работи - Висш съдебен съвет, Адвокатура, Прокуратура, Министерство на правосъдието, Инспекторат. Ще осигурим повече възможности за споделяне на информация, повече предложения за решения, по-добри условия за анализирането им. Ще осигурим подходяща работна атмосфера и устойчиви решения на въпросите, свързани с натовареността и качеството на правораздаването, безпристрастността, навременността, подобряването на условията за работа. Повече съдийско самоуправление ще ни помогне да планираме дългосрочно и да реализираме плановете си, без това да създава излишни трусове.

Защо съм убеден, че ще се справя с предизвикателството да бъда председател на Софийски градски съд? Всеки от нас знае, че компетентността прави съдията и ръководителя независим и убедителен в действията си. Вярвам, че всеки председател трябва да бъде компетентен. През последните 17 години, откакто съм съдия, не съм преставал да подобрявам компетентността си чрез теоретична подготовка, преминала в България, Германия и САЩ, чрез практически дейности в стажовете ми във федерални съдилища, работата ми като председател на Центъра за спогодби и медиация и вицепрезидент на Европейската асоциация на съдиите за медиация, отговорностите ми като временен заместник-председател на Софийския градски съд.

Какво научих? Като съдия се научих да бъда прецизен, но също така и да ценя принципността, откритостта и прозрачността. Медиацията ме научи да отстоявам принципи открито, но добронамерено, да избирам диалога пред

конфронтацията, да търся разума в различното мнение и да го разбирам. Убеден съм, че знанията и уменията ми ще ми помогнат да създам необходимата атмосфера в Софийски градски съд за успешното и ефективно въвеждане на съдийското самоуправление. Вярвам, че сега е моментът за това. Осъзнавам огромната отговорност, която стои пред мен. Това не ме плаши, допълнително ме мотивира. Бях мотивиран, когато бях единствения съдия в Софийски районен съд, който използваше медиационни техники. Бях мотивиран, когато заедно с 11 от моите колеги създадохме Центъра за спогодби и медиация. Бях мотивиран, когато станах вицепрезидент на Европейска съдийска асоциация с над 400 членове от над 20 страни. Бях мотивиран, когато в условията на безпрецедентно напрежение в Софийски градски съд преди да стана негов временен заместник-председател и получих положителна оценка за работата си от ВСС. Бях мотивиран, когато реших сам да издигна кандидатурата си за председател на Софийския градски съд и да успея да спечеля подкрепата на колегите си. Благодаря ви още веднъж за възможността да бъда днес пред вас. Готов съм да отговарям на въпросите ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Георгиев.

Уважаеми колеги, имате възможност да зададете въпроси на първия кандидат в процедурата по точка първа от дневния ред. Г-жо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз имам няколко въпроса към колегата Георгиев. Първият ми въпрос е свързан с натовареността на Софийски градски съд - това е един от най-натоварените съдилища в страната и в тази връзка искам да Ви попитам чрез какви способности и форми считате да регулирате тази свръхнатовареност, тъй като в концепцията сте се позовавали на

констатирани проблеми от доклада на временната комисия от членовете на ВСС и по-скоро ме интересува какви мерки ще вземете и какви действия ще предприемете, ако бъдете избран за председател.

Вторият ми въпрос е във връзка със съдийското самоуправление, на който Вие сте обърнали особено внимание във Вашата концепция. Въпросът ми е - при упражняване на правомощията си като председател (ако бъдете избран) в рамките на чл. 86 от ЗСВ ще се допитвате ли до мнението на колегите и как бихте постъпили, ако Вашата позиция или Вашето мнение не съвпада с мнението на колектива, т.е. подобен въпрос Ви е задаван и на Общото събрание, как ще балансирате между силата на мнозинството и разума на малцинството?

Третият ми въпрос е свързан с условията на труд в Софийски градски съд. Знаем всички, че условията са тежки за работа, колегите са по трима и четирима в кабинет, няма съдебни зали. Имате ли идеи по какъв начин може да бъдат преодолени тези трудности, свързани с условията на труд както по отношение на кабинетите, така и по отношение на съдебните зали? И как ще подобрите микроклимата в Софийски градски съд с оглед данните, които има и които се лансират за особени отношения, колегиални, между магистратите?

И последният ми въпрос е свързан с публикации в медиите. В „Правен свят“ беше изнесена информация в статия „Акционер в пирамида кандидат за председател на Софийски градски съд“, че притежавате 58 акции във фалиралата КТБ в размер на 5160 лв. Искам да Ви попитам имате ли лична обвързаност или близки познанства с банкера Цветан Василев и как

ще разсеете съмненията, които се внушават за възможен конфликт на интереси при разглеждане на дела, свързани с КТБ?

Благодаря Ви. Съжалявам, че бяха много въпросите, но си мисля, че са важни за нас.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря, г-жо Пашкунова. Г-н Георгиев.

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Съдия Пашкунова, много благодаря за въпросите. Ако ми позволите, бих започнал първо със съдийското самоуправление, защото това е акцентът. Въпросът беше какво бих направил, ако Общото събрание е на различно мнение от моето. Може би подготовката за Общото събрание трябва да бъде такава, че мненията още преди това да бъдат изгладени, но ако това не се постигне, аз бих си задал въпроса на какво се дължи различието в мнението, защото това е възможно да се дължи на погрешно обяснение от моя страна на това, което искам да направя. В този случай би трябвало да обясня по-добре на колегите какво искам да направя. Възможно е колегите или съдът да не е готов за определена мярка, която мисля, че е удачна. Може би отново трябва да обясня, да изчакам периода или времето, в което е подходящо тази мярка да се предприеме. Вторият въпрос, който бих си задал и ще търся отговор, е до какво ще доведе това аз да не се съобразя с мнението на Общото събрание, ако имам такава възможност. И ако има някакъв риск за дестабилизиране на институцията Софийски градски съд за създаване на излишно, голямо напрежение в съда, много сериозно бих се замислил дали да се съобразя с това, което колегите мислят, и да търся други варианти за разрешаване на възникналия въпрос.

Натовареността е точно такава нещо и затова бих искал да премина на първия Ви въпрос, свързан с натовареността. Знам,

че има различна натовареност в различните отделения на Софийски градски съд, поне това изрично беше обсъждано на две общи събрания на СГС в началото на 2017 г. - едното в края на януари 2017 г., другото през март. Най-натоварени са съставите от Първо гражданско отделение, първоинстанционните граждански състави, след това са търговските състави, след това са въззивните граждански състави. Най-малко натоварени в момента са наказателните състави, но имайте предвид, че те гледат различна материя от гражданските и търговските състави. Това е доста първична информация, която имам. Имам и данните, които ще бъдат вкарани в доклада за тази година, статистическите данни. Да, виждам разминавания в цифрите, но какво стои зад тези цифри, аз все още не знам. За да разбере, трябва да имам разговори с колегите от отделните отделения и тогава вече ние може да търсим различни варианти. Дали в главата ми има разрешение - да, има, но не съм избрал едно от тях, защото трябва да знам какво мислят и колегите. Какви са различните разрешения, които могат да се намерят, на какво може да се дължи тази различна натовареност? Едно от разрешенията може да бъде проверка колко съдебни помощници са разпределени в по-малко натоварените отделения, могат ли тези съдебни помощници да преминат в по-високо натоварените отделения и може ли да се осигури, ако това е необходимо и ако съдиите го искат, съдебни помощници на всеки един съдия от натоварените отделения. Това е един вариант. Друг вариант обаче е в първоинстанционните граждански състави, както и във въззивните граждански състави събират една голяма група въззивните, по-скоро рутинни и не толкова тежки дела, в първоинстанционните рутинни, но не бих казал леки дела. Това са всички дела, свързани с ПТП. Около 40 и до 47 % са делата от този

вид на първоинстанционните граждански състави. Защо да не помислим възможно ли е обособяването на специализирани състави сами за тези дела, което до известна степен ще ускори производството по тях, по този вид дела, но същевременно ще намали бройката на този вид дела, разпределени на останалите съдии.

Друго нещо, което трябва да помислим и което съм го засегнал съвсем бегло в концепцията ми, защото името ми се носи на „Човека медиация“ и не бих искал да злоупотребявам с това, но мисля, че точно за този тип дела е възможно да използваме алтернативно разрешаване на спорове и може да се работи в тази посока.

Четвъртото нещо, което може да се направи - закриване на бройки на състави в едни отделения и разкриването на други, без да се иска разкриване на бройки от Висшия съдебен съвет. Това обаче съм сигурен, че ще доведе до голямо напрежение в съда и ако се прави, трябва много внимателно да се обмисли възможно ли е, склонни ли са колегите и как може да се направи въобще.

Петото нещо е да се заеме незаетия щат. Известно ми е, че има между 9 и 10 бройки незает щат в Софийски градски съд, евентуално дали е възможно той да се заеме, но и за да се заеме какво е необходимо - зали, съдебни секретари, съдебни деловодители. Това пък е много скъпо за системата.

Шестото нещо е да се търсят още бройки от вас. Това също е много скъпо за системата. Сигурен съм, че има поне още 4-5 разрешения, които ако се съберем с колегите и ги обсъдим, те ще излязат. Важно е за нас да намерим това, което може да ни свърши бързо работа, без да създава излишно напрежение за съда.

Следващият Ви въпрос беше условията на труд - кабинети и зали. Ние не сме стопани на СГС, съдия Панов е такъв. Нещото, което може да прави ръководството е да търси подкрепата на ВКС. За кабинетите наистина не е добре съдии да бъдат по трима-четирима, ние сме двама, но има и съдии, които са по трима-четирима, трудно се работи така. По-големият проблем обаче за гражданите е бавното разглеждане на делата и това основно се дължи заради липсата на зали. Нормално е за първоинстанционен граждански състав, ако той разглежда делото днес, да го насрочи за след 6 до 7 месеца, което е доста бавно. Особено по някои по-сложни дела, ти забравяш какво се е случило до следващото съдебно заседание. Какво бихме могли да направим със собствени усилия, без да занимаваме ВКС? Мисля и това съм го виждал в Германия, немските съдии са изключително скромни, те нямат тези съдебни зали, които ние имаме особено по граждански, бих казал и търговски дела. Мисля, че това не е необходимо по едно около 80-90 % от гражданските и търговските дела, не са ни необходими толкова хубави и толкова големи зали. Възможно е да се справим и с по-малки зали. Защо да не намерим няколко помещения, които да се обособят от тези, които разполагаме, дори да имаме две зали това би осигурило допълнително заседателно време на седмица за около 10 състава може би поне, защото всеки състав разполага със зала половин ден. Нещото, което също може да се направи е много внимателно да се проследи графика на заседанията. Има колеги, които започват в 9 и половина, има колеги, които започват в 10, свършват в един. Залата от 8.30 до 10 е свободна, има колеги, които пък са ранобудни и искат сутрин рано да си свършат работата. Ако е възможно да се организираме така, че залите да са

с максимална заетост от 8.30 до 5-5.30 вечерта, за да може да имаме достатъчно заседателно време.

Подобряване на микроклимата и особени отношения. Аз си мисля, че микроклиматът беше сериозно нажежена обстановката в Софийски градски съд в края на 2014 г. и началото на 2015 г., и мисля, че на всички е известно това, и на Вас, и на Висшия съдебен съвет. Тогава със съдия Йорданов и останалите колеги заместник-председатели мисля, че успяхме да успокоим обстановката, което беше и едно от изискванията към нас като временно ръководство. Нещото, което аз съм се опитвал да правя тогава и ще се опитвам и като евентуален председател на съда е да работя с всички, и точно това ще допринесе работата в комисии, работни групи, срещи и общо събрание, когато това се налага за важни въпроси. Така че мисля, че това би довело до подобряване на микроклимата. Другото е не еднаквото третиране и аз съм го засегнал в концепцията, то е възможно да се получи от различно натоварване между отделните съдии, между отделните отделения, различно получаване на положителна оценка. Когато имаме сравнително еднакво (нищо не може да е перфектно, но поне да се опитаме да го направим) еднакво третиране при сравнително противопоставени ситуации мисля, че микроклиматът ще бъде подобрен и когато имаме добра комуникация, прозрачност в действията, обмяна на информация мисля, че това ще бъде подобро.

По отношение на публикациите в медиите. Да, истина е, че притежавам 58 акции от „Корпоративна търговска банка“, която е в несъстоятелност. Акции съм закупил 2008 г. Това е между 5 и 6 години по-рано от фалита на „Корпоративна търговска банка“. Акции са точно 58 за около 5000 лв. Предполагам, че акционерите на „Корпоративна търговска банка“, както и вложителите са поне

хиляди. В момента тези акции не струват нищо. Проблем за мен би било и за системата, и за вас, ако в кратък период преди фалита или проблемите с „Корпоративна търговска банка“ аз бях продал тези акции. Фактът, че аз съм ги задържал и съм загубил тези акции, означава, че съм направил една недобра инвестиция, но това е било лично мое решение, за което съм си понесъл последствията. Не мисля, че по някакъв начин това обвързва с банката, защото по същия начин имам и заем в ДСК, това е също известно, не се отвеждам от дела на ДСК. Плащам сметки към „Топлофикация“, не съм се отвеждал от дела на „Топлофикация“. Плащам и сметки към ЧЕЗ. Никога не съм срещал или познавал г-н Василев. Това е, благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря. Колеги, други въпроси?

Г-н Новански, заповядайте!

БОЯН НОВАНСКИ (без микрофон): Ще Ви върна малко на въпроса за акциите. В далечната 2008-2009 г. със заемни средства около 45 000 лв. купувате акции, ще Ви ги изброя от декларацията пред Сметната палата: 2390 акции в „Химимпорт“, 211 акции в КТБ, а не 58, 25 акции в „Монбат“ и 34 акции в „Енемона“. В декларацията от 2017 г., която сте приложил по повод кандидатстването Ви тук, декларираме 2120 акции в „Химимпорт“, 58 акции в КТБ, в „Монбат“ въобще сте декларирали, акциите в „Енемона“ ги няма, т.е. установявам една липса от 270 акции в „Химимпорт“ и 153 акции в КТБ, за другите не питам. Така ги изчислих, Вие ще обясните, това може би е някаква грешка - около 450 акции се губят. Сега да Ви казвам, че при цени от 2007, 2008, 2009, 2010 това прави над 20 000 лева. Тази разлика не е декларирана от Вас или е декларирана 10 години по-късно, не знам поради каква причина. Първият ми въпрос е този.

Вторият въпрос - Вие сте финансирани за курсови обучения с около 125 000 долара пак по Ваша декларация, както следва: 70 000 долара от Държавния департамент на Щатите; 40 000 долара от Американската агенция за международно развитие и 15 000 долара от фондация „Джеймс“. Моля обяснете по какъв повод и как стана това финансиране? Изключително много ме интересува във връзка с независимостта на съдията, тъй като това финансиране по същество е реално от чужда държава. Една година обучение в „Харвард“ струва 40-45 000 долара. Тази сума ми се струва много голяма. Освен това аз лично не съм чувал магистрат да е финансиран с такива пари от чужда държава. Ще Ви направя една отметка - само да си представим, ако това финансиране беше от Външно министерство на Русия, какви чудеса щяха да бъдат тук от едни неприятелски медии.

И третият ми въпрос е видно от атестационния Ви формуляр, който мина през колегата, забелязвам една отметка „брой и вид неприключени дела“ и времето на продължителност от датата на образуване към крайния момент на атестационния период виждам едни закъснения от 6 месеца до 1 година 69 брой дела и над 1 година 87 броя дела. Моля обяснете на какво се дължи това разточване във времето, вероятно има субективни фактори?

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Много благодаря, г-н Новански. Първо за акциите. Предполагам, че информацията, която прочетохте е вярна. Това, което аз направих чрез инвестиционния посредник, с който съм закупил акциите, поисках една справка за акциите, които притежаваме към настоящия момент и акциите, които сме закупували. Така че тази разлика се дължи на това, че другите акции са продадени. Кога точно съм ги продал, не мога да Ви кажа. Ако ме питате дали съм спечелил - не. Действително така

изтеглихме заем, инвестирахме в тези акции и сме загубили между 10 и 15 хиляди лева, включително с тези акции на КТБ. На това се дължи разликата. Не съм си преглеждал всички декларации, ако се прегледат декларациите, най-вероятно това съм го отразил, да Ви кажа. Надявам се да съм го отразил. (Б. Новански без микрофон: ... в последващите декларации след 2008 г.... (не се чува)

Възможно е да съм го пропуснал, но не са декларациите пред мен. По-скоро се дължи на невнимание. Продадени са акциите. Това е в момента, което са ми дали от брокера. Надявам се информацията да е коректна, с мейл са ми изпратили информацията. Това е което имам: 58 акции в КТБ и даже мисля, че не са 2100 в момента в „Химимпорт“, първоначалния път са ми дали грешна информация - около 1500 са акциите в „Химимпорт“ и са закупени на различни цени - едните са закупени на 2 лева, а другите са закупени на около 14 лева.

По отношение на стипендиите. Първата стипендия съм получил 2002-2003 г. от Българо-американската комисия за образователен обмен. Това е българо-американска комисия, „Фулбрайт“ се казва комисията, в нея участва българското правителство. В борда на комисията участва министърът на образованието. За парите, които отиват за стипендии както за български стипендианти, така и за американски стипендианти, идват от двата бюджета на двете страни. Доколкото ми е известно, първоначално около 2004-2005 г. българската държава приема да участва с около 40 000 лв. на година. Сега участието на българската държава е много по-голямо. Тази стипендия е използвана, за да се обучавам в Университета „Тюлейн“ в Ню Орлиънс - 10 месеца и 3 месеца съм бил на стаж във Федералния окръжен съд в Ню Орлиънс. В момента и съвсем наскоро имаше публикация в „Правен

свят" Софийски районен съд и Софийски градски съд провеждат стажантската програма „Фулбрайт" точно в този съд.

Втората стипендия е била чрез програма на Американската агенция за международно развитие. Всички знаем, че много съдилища са получавали средства от тази програма. Средства са получавали и магистрати, на мен са ми известни магистрати, които са получавали средства, и прокурори, и съдии, някои председатели, някои на по-високо ниво от моето, които са обучавани по тази програма. Тогава бях шест месеца във Вашингтон, един семестър съм учил в „Джорджтаун" - първоинстанционен граждански процес и два месеца съм бил на стаж във Федералния съд във Вашингтон, където наблюдавах как съдиите използват медиацията. Благодарение на тези мои наблюдения една година по-късно започнах аз да се занимавам с медиация, а три години по-късно създадохме Центъра за спогодба и медиация.

Третата стипендия е от неправителствена американска организация, която се казва „Джеймс". Целта на тази фондация е да подпомага хора, основно, които имат интерес в областта на алтернативното разрешаване на спорове. Няма други българи за момента, надявам се скоро да има, но има други съдии - има съдии от Виена, от Търговския съд във Виена, има испански съдии на по-високо ниво от мен, за немски не съм сигурен, но има и други съдии, има китайски съдии, Вие го споменахте, за руски не съм сигурен, но има руснаци. Така че и парите - тези 15 000 долара, които ми ги дадоха, прекарах 2 месеца в Щатите, 1 месец бях в библиотеката на „Джорджтаун" и четох точно за такива програми за медиация към съда като нашата, което ми помогна впоследствие и на нашите колеги да подобрим програмата и 1 месец съм бил в Лос Анджелис,

където наблюдавах как работи програмата по медиация към Окръжния съд на Лос Анджелис, който е нивото на градски съд, една програма, която към онзи момент имаше 28 служители и 17 000 медиации на година - нещо, което си пожелавам и ние някога да имаме.

Това е. Дали има и други магистрати с толкова стипендии, не знам, но има със стипендия, аз познавам и бих се радвал да има още повече. По стажантската програма вече сме изпратили 6 човека в Ню Орлиънс, двама или трима от тях в момента са магистрати. Предстои седмия да изпратим и не виждам нищо лошо в това, защото виждат как се работи ефективно, как се работи независимо, как се работи добре като съдия и така се подготвят кадри за бъдещото ни поколение съдии и магистрати.

По отношение на атестацията - приключване на дела в рамките на 6 месеца за първоинстанционните граждански състави в Софийски градски съд не е невъзможно, но по-скоро е мираж. Предполагам, Вие като адвокат сте имали дела пред нас, лично пред мен никога не сте се явявал, но само размяната на книжа отнема между 2 и 4 месеца. Натовареността е такава - получаваме между 180 и 200 първоинстанционни дела, че насрочването отнема между месец и два. Първото съдебно заседание се провежда между шестия и осмия до деветия месец след входирането на исковата молба. Ако се налага второ съдебно заседание, тогава в едногодишният срок въобще не можем да се вместим в него, защото след 6 месеца го насрочваме. Дали нещо съм правил в тази посока - да, предвид липсата на зали и необходимостта от някак си по-бързо разглеждане на делата, особено по този голям процент от дела, свързани с ПТП, предвид това, че се явяват една група висококвалифицирани адвокати и юристи, така организирам

производството, че да можем в първото съдебно заседание да го приключим. Всичко се събира предварително - експертизи, единствено ни остава да разпитаме свидетелите. Това е, което аз се опитвам да правя и не мога да кажа, че винаги успявам, но това са възможностите предвид натовареността, която имаме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, други въпроси?

Г-н Мавров, заповядайте!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Моят въпрос е допълнение на предния въпрос. Как се кандидатства по тази програма, защото аз не знам толкова много колеги да са кандидатствали, и кой разглеждаше делата Ви в този период (аз доколкото видях около 3 години е периодът)?

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Благодаря Ви много за въпрос, съдия Мавров. Периодът не е 3 години. Първата стипендия е точно 13 месеца - 10 месеца съм бил в Университет „Тюлейн“, 3 месеца на стаж. Втората стипендия е около 7 месеца от август 2005 до февруари 2006 г. и мисля, че е около 6-7 месеца, стават 20. Третата стипендия е 2 месеца точно - август и септември 2011 г. - стават 22 месеца. Това е периодът.

Как се обявяват? Всяка година, в момента между другото комисия „Фулбрайт“ провежда конкурс, датата е до 11 май. Всеки може да кандидатства. Стипендиите са различни. Има стипендии за студенти, аз съм бил като студент. Има стипендии за изследователи, има много български преподаватели, които са били с такива стипендии, със сигурност има и хора в държавната администрация и политици, които са били с подобни стипендии. Така че всеки, който се интересува, може на сайта на комисия „Фулбрайт“ да открие информация.

Втората стипендия се администрираше от Американската агенция за международно развитие, тя приключи работата си за България, по същия начин работеха и те. Така че всеки, който е искал, е могъл да разбере. Никой на мен не ми е казал, просто съм разбрал.

Третата стипендия по същия начин на сайта на фондация „Джеймс“ се намира информация. Мен лично ме окуражи мой много добър приятел, преподавател по преговори в Университета в Мичигън, който седмица по-рано ми съобщи за стипендията и аз кандидатствах. Откакто съм се върнал, не съм преставал да давам информация на колеги, интересувани се от тази стипендия почти всяка година, поне първите няколко години, сега вече може би загубих инерция, съм изпращал информация за нея. Имало е хора, които са кандидатствали и съм подкрепял такива хора. Засега още никой не е спечелил втора стипендия по отношение на „Джеймс“. Не е вината в мен. Това е, което мога да кажа.

През това време кой се е занимавал с делата ми. Винаги съм бил в неплатен отпуск, съставът ми съответно е бил поеман от друг съдия. Първия път съставът беше поет от колежата (тогава бях младши съдия) Стефан Кюркчиев и се получи добре, защото той беше последният от нашата група младши съдии. Ако не беше станало така с мен, той трябваше да се явява на централизиран конкурс. Втория път пак така съставът ми беше поет от друг колега. Третия път за два месеца, докато бях в Щатите, единствено бях спрял от разпределение на заповедни производства. Останалите дела си вървяха и благодарение на колега, който ме заместваше през м. септември и други двама, които на доброволни начала, поради личното си отношение към мен, се съгласиха да минават

доклада ми за тези два месеца и благодарение на отличните качества на моята деловодителка тогава, в състава по никакъв не се усети липсата ми. И точно 2011 г. съм атестиран след връщането ми от Съединените щати и съм получил 99 точки за атестацията си. Така че не мисля, че съм навредил на някой, по-скоро съм се опитвал да допринеса. Това ми е била целта, да ви кажа. Както виждате, квалификацията ми е такава, че би позволила работа в чужбина. Аз не съм го направил. Останал съм в България и съм останал като магистрат, защото съм искал да допринеса с нещо и съм се опитал да го направя. Доколко това е било успешно, надявам се колегите да дадат някаква оценка затова, но това са били винаги стремежите ми. Истината е, че както каза и г-н Новански „след толкова много пари давани за теб“, аз чувствам задължението да направя нещо. Това кандидатстване е също задължение. Аз трябва да върна нещо обратно на системата и на хората, защото не съм бил..., истината е, че аз съм бил там заради личните си качества, но и като представител на България, и като представител на българската съдебна система, и като съдия, и хората са ме възприемали като такъв, и винаги съм се държал като такъв.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, други въпроси?

Г-жо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Аз ще взема реплика от последните въпроси, за да доизясним някакви неща. Понеже се обърна много внимание на Вашите обучения, бихте ли обяснил в какво се изразяваше кандидатстването, дали беше като конкурс, изобщо Вие обяснихте откъде може да бъде получена информация за тези програми, да обясните по какви критерии, ако на Вас Ви е известно, и ако е имало изобщо форма на кандидатстване Вие

бяхте избран. Това е първият въпрос, само за да довършим темата поне това, което мисля, че може да бъде още доизяснено.

Беше Ви зададен от г-жа Пашкунова въпроса за натовареността в съда. Вие я разгледахте от гледна точка на различната натовареност между съставите. Аз бих искала още малко да обсъдим тази тема, защото Софийски градски съд официално се води за един от съдилищата, които са най-натоварени в страната. Вие засегнахте също тази тема. Смятате ли, че други способи освен това, което казахте може да се използват вътре в сега съществуващата правна уредба, които да намалят натоварването в съда? В тази връзка (продължавам въпроса) има непрекъснато незаети места, Вие сам казахте, че знаете, в Софийски градски съд. Практикува се широко командироването в този съд, както и в Софийския районен съд. Въпросът ми е Вие дали бихте оповестили предварително критерии за командироване, изобщо как бихте подходил към този въпрос? Аз ще Ви дам и малко пояснение, защото за нас като кадрови орган (поне аз лично го виждам такъв) се явява проблема голямото командироване на съдии само от Софийски районен съд, защото този съд се оголва не поради други причини, изобщо за командироването.

И след това за подбора на съдебните помощници. Имате ли виждане по въпроса, считате ли, че към настоящия момент има такива промени? Аз знам, че бяха направени известни промени в СГС. Считате ли освен това, че има нужда от промяна на (образно казано) нормативната уредба на правилата вътре в съда (това не са нормативни актове, разбира се), правилата, които председателят с или без съдействието на Общото събрание може да приема за подобряване организацията на работата в съда?

И още един последен въпрос - считате ли, че съдиите в Софийски градски съд имат нужда от допълнително обучение в частност право на Европейския съюз и във връзка с правата на човека, и евентуално бихте ли предприел някакви мерки в тази връзка, ако имате, разбира се, наблюдения по този въпрос?

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Много благодаря. Първият въпрос беше свързан с натовареността. (А. Дишева: Беше за обученията.) Да, за обучението, прощавайте. Специално на комисия „Фулбрайт“ познавам отлично процедурата, защото освен, че съм участвал в нея като избран, донякъде съм участвал в нея след това вече и като избиращ. Значи процедурата е следната: след като има обявени и хората кандидатстват, първо не са толкова много кандидатите. Би трябвало да са повече, хубаво би било да са повече, но е трудно да се откъснете за толкова дълго време от семейството си понякога. Първо, минават документите на кандидатите през двама независими експерта, които не знаят един за друг. Единият е българин, другият - американец. Те проверяват документите, който е експерт в съответната област. Така че аз като такъв съм проверявал документи на български юристи. Обикновено това, както казах, са студенти, изследователи, преподаватели. При тази проверка се проверяват няколко неща. Първата е компетентността, дали този човек притежава необходимата компетентност и знание на езика, и въобще правна подготовка да направи това нещо, да бъде една година в чужда среда. Другото нещо е той би ли се справил с тази среда, т.е. адаптацията му, как той би могъл да се адаптира. Третото нещо е дали той би могъл нещо с отиването си там да допринесе на страната си, и с връщането си тук да допринесе на страната си. И четвъртият критерий е дали с обучението си в Щатите той би могъл да допринесе за развитието,

подобряването на българо-американските отношения. Това са четири критерия, които тези двама независими експерта проверяват и те казват „Да, този човек може да бъде допуснат до интервю или не може да бъде допуснат до интервю“, след което се провежда интервю, в което участват обикновено директорът на комисия „Фулбрайт“, представител на Борда на комисия „Фулбрайт“, задължително има български участник, от българска страна, а много често има и бивш стипендиант на комисия „Фулбрайт“. Това са около 3 до 5 човека комисия. Минава интервю на английски. Те дават някаква характеристика за кандидата, след което тази характеристика заедно с документите, с оценъчните формуляри от първите двама експерта се изпраща в Държавния департамент във Вашингтон, където има директор на комисия „Фулбрайт“ за целия свят (комисия „Фулбрайт“ работи с над 100 страни по подобен начин както с България), където вече се прави съответната преценка и се подготвя кандидата за университета, в който ще бъде разпределен. За USD не мога да Ви кажа, предполагам, че подобен е принципът, защото по подобен начин се работи. По подобен начин горе-долу се работи и с „Джеймс“. След като подадох документи, бях интервюиран по Скайп, не съм ходил в Щатите и общо взето тогава нали точно създадохме Центъра и бях в техния профил, те ме одобриха и отидох. Това е, което мога да кажа за подбора и начина на подбора, който се прави.

Относно натовареността - да, има и други способности, донякъде той не зависи само от съда, чрез промяна на подсъдността, специално по делата за ПТП. Миналата година са били около 1600 или 1800 дела в Софийски градски съд, като сами знаете, че не може толкова пътнотранспортни произшествия да има в София, от цялата страна те идват в София. Това от една страна е

улеснение за застрахователните компании и за адвокатските кантори, които работят по тези дела, защото се явяват на едно място. От друга страна, може би донякъде е добре и за самите адвокатски кантори, защото в София стандартът на живот е по-висок и обезщетенията са по-високи. Може би се спестяват разходи и на адвокатски кантори, и на застрахователи, но се създава по-голямо натоварване за съда. Има и отрицателна страна разместването на делата извън София. Тогава трябва да се помисли за уеднаквяване на практиката, защото особено в областта на неимуществените вреди практиката е доста разнопосочна и от около 4-5 години съвсем целенасочено съм се стремял да събирам такава практика, на Апелативния съд основно, на ВКС е по-малка практиката, защото по-рядко допускат до обжалване, която съм се опитвал да я предоставям на колегите. Ако се приеме такова решение да се разпръснат делата из цялата страна, което ще разтовари Софийски градски съд, и нали пък ще даде възможност на останалите съдии да опитат от този вид дела, наистина трябва много внимателно да се помисли как ще се уеднаквява практиката на апелативно ниво в петте апелативни района, защото би могло да се получи не много добър резултат. Така че това е единият от способите, който, ако има законодателна воля, би могъл да доведе до бързо разрешение, но и той също крие опасности. Мисля, че трябва внимателно да се обмисли.

По отношение на командироването, беше ми зададен такъв въпрос и на Общото събрание. Мисля, че командироването е изключителен способ, който не бива да се изключва, но трябва да се прилага в изключителни случаи. Защо? Защото има изрични препоръки на Венецианската комисия, че назначаването на временни съдии или преместването на съдии от едно място на

друго за периоди от време влияе на независимостта им. Така че внимателно трябва да се работи според мен с командироването, тъй като наистина има опасност за накърняване независимостта на съдиите. Ако обаче го правим, си мисля, че трябва да имаме критерии. Наскоро такива бяха оповестени за Софийския районен съд. Чел съм ги и ги намирам напълно за нормални и приемливи. През 2015 г. втората задача, която ни беше поставена тогава на временното ръководство беше да се справим с проблема с командироването и създадохме една работна група от представители на всяко едно от отделенията и след около месец и половина до два обсъждания направихме правила. Тези правила бяха представени на съдиите, приложихме ги правилата и започна командироването по тези правила. Мисля, че това беше една от причините обстановката в СГС да се успокои. Да, мисля, че е добре да има правила, които да се възприемат от съдиите, да ги подкрепят, и да се работи по тях, за да има някаква предвидимост и яснота.

Следващият въпрос беше за СРС. И на Общото събрание имаше такъв въпрос, и аз отговорих, че със СРС сме като скачени съдове, не само с него, но и с Апелативния съд, и донякъде с ВКС. И мисля, че усилията на ръководствата на ВКС, Апелативния съд, Градски съд трябва да са насочени към подпомагане и осигуряването на съдии за СРС, защото СРС е съдът, който е точно в добрия смисъл на думата „донор“ на по-горните инстанции както чрез съдии, така и чрез служители, и това е нормално. Това е най-нискостепенният съд, системата ни е изградена йерархично, така че е нормално, кариерно бих искал да кажа, нормално е съдиите да потърсят кариерно израстване. И ако в Апелативния съд трябва съдия и той трябва да отиде от Градски, ако няма съдия за

Районния съд, Градски няма как да даде съдия. Това създава допълнително напрежение и честно казано си мисля, че трябва да има някаква унификация на правилата за командироване по цялата верига, да има яснота. Иначе това създава напрежение и това е съществен проблем.

Подборът на съдебните помощници. Не съм знаел как е бил направен подбора или през есента на 2015 или 2016 г., не съм участвал в него. Имам поглед само върху един съдебен помощник, защото работя само с един. Изключително съм доволен. Казва се Иван Груев, може би гледа в момента, много старателен, надявам се някой ден да стане магистрат. Така че важен е много подборът, защото четох и функционалния анализ на Софийски градски съд. Да, някои колеги казват „Има разминавания в способностите на различните съдебни помощници“, но това може да се постигне с допълнителни обучения на съдебните помощници, но по-голямата част от колегите са споделили, че са доволни от работата си със съдебните помощници и мисля, че е институт, който би могъл да бъде много полезен за системата. По-добре е да имаме по-голяма бройка съдебни помощници и да ограничаваме назначаването и откриването на нови щатове за съдии, защото много е скъп един съдия. Един съдия след себе си влече деловодител, секретар, съдебна зала, а в градски съд уредници зали, връчители - това е много скъпо за съдебната система.

Относно въпроса дали мисля, че някакви правила трябва да бъдат създадени или пък да бъдат променени, мисля, че трябва да се урегулира дейността на Общото събрание и това е най-важното нещо. Защо при такива важни компетенции на Общото събрание, ако не е ясно как ще се свиква, каква информация ще предоставя предварително и кой ще я предоставя на Общото

събрание, за да могат съдиите да направят информиран избор, как ще се гласува, е доста опасно. Така че мисля, че трябва да урегулируме дейността на Общото събрание с ясни правила, за да може то да работи спокойно и хората да се чувстват, че те наистина участват във взимането на решенията, а не някой предварително да им ги е подготвил и се опитва да ги накара да мислят в една или в друга посока.

За обучението - да, мисля. Да, съгласен съм с Вас, че трябва да има обучение по европейско право. Лично аз, подготвяйки се за днешната среща с вас, се опитах да изчета докладите на Венецианската комисия и виждам, че имам пропуски по отношение на практиката на съда в Страсбург, и мисля, че е полезно, но не само това. Не само това, защото честно казано имаме досег с тази практика, обикновено първоинстанционните граждански състави по делата свързани с обиди и клевети, основно, и вече със съда в Люксембург по-често вече с банковите дела. Но имаме нужда от други обучения. Особено, ето на мен ми трябваха 3-4 години, за да се науча да различавам отделните телесни увреждания и да разбирам коя е по-лека от една или друга. Ако това нещо чрез лекар и може би съдия и лекари-специалисти в различните области се прави още в началото, това би улеснило много работата на съдиите и би ги направило по-ефективни. Сигурен съм, че има и други възможности. Аз донякъде все пак съм ограничен от моята компетентност, но колегите могат да ви кажат от какво имат нужда те - наказателните съдии, търговските съдии, въззивните граждански съдии.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Други въпроси?
Заповядайте, г-н Чолаков!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Георгиев, аз имам няколко въпроса.

Първият ми въпрос е, както знаете от м. март 2007 г. Софийски градски съд спря да гледа административни дела, оттогава минаха 11 години. Във Върховния административен съд все още продължават да идват административни решения по административни дела на Софийски градски съд, след 11 години, някои от които са администрирани 5, 6 или 7 години. Никъде в докладите не видях колко административни дела са останали. Имате ли някакъв поглед върху това, кой се занимава с това и съответно тези дела, които идват при нас, са в насипно състояние, като най-трудно е намиран актът, който се обжалва. Това Ви го казвам аз, като председател на Второ отделение, и в момента все още продължаваме да получаваме такива дела. Какво бихте предприели като евентуален председател на Софийски градски съд, за да приключат административните дела най-накрая в този съд, както и във връзка с администрирането на тези дела? Не знам в другите отделения, но в това, което администрира административните дела, нещата са ужасни!

Втори въпрос. Преди малко, когато отговоряхте на въпрос на колежата Мавров, Вие казахте, че когато сте отишли на обучение, Вашите дела са поети от колежата Кюркчиев (ако съм точен), който слава Богу, че стана така, за да не се явява на централизиран конкурс. Въпросът ми е Вие „против“ тези конкурси ли сте и ако сте „против“, защо?

И още един въпрос имам, като последният въпрос е във връзка с протокола на проведеното Общо събрание, където сте изслушвани, където на един от въпросите сте казал следното: „... общо възприето е, че наказателните съдии могат да работят

отлично с фактите, докато гражданските ... могат да работят ... с правото." Отивам малко по-нататък - съдия Каракашева Ви е учела, че за наказателният съдия трябва да има „дупе“, а гражданският „пипе“. Това са Ваши думи. (Е. Георгиев: Да. Така е.) Искам да ми кажете Вие възприемате ли това, което съдия Каракашева Ви е учела и също така и правите ли някакво разделение между граждански и наказателни съдии, и ако станете председател занапред ще го правите ли? (Е. Георгиев: Разбрах.)

И още един въпрос. В протокола от същото Общо събрание видях, че има съдии в Градски съд, които не си минават всеки ден докладите, а разпореждат на съответните деловодителки да ги носят веднъж на седмицата. Смятате ли, че това е редно и че трябва да продължи? И съответно, ако не смятате, трябва да вземете малко по-непопулярно управленско решение. Ще го съгласувате ли това с Общото събрание?

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Благодаря Ви. Може би за конкурсите, защото там е... Не, въобще не съм противник на централизираните конкурси. Това, което казах е, че това е било по-добре за самия колега, защото веднъж явил се на конкурс и след моето заминаване, влизайки в системата чрез този конкурс, който е спечелил, това му е спестило явяването на последващ централизиран конкурс, за който се предполага, че конкуренцията би била по-голяма. Лично за нашия конкурс тогава бяхме се явили около 173-ма човека за 10 места. Това беше организирано от Градски съд 2001 г. и той е бил последният, който трябва да бъде назначен. Така че това имах предвид, за него е било улеснение. Мисля, че централизираното организиране на конкурсите за младши съдии е по-добре. Предишното положение чрез предложение на

председателите на окръжни съдилища до Висшия съдебен съвет е било сериозно критикувано преди това.

По отношение на административните дела. Доколкото ми е известно административните дела в момента се разглеждат от въззивните граждански състави. Нямам поглед върху работата им, защото нито като временен заместник-председател съм наблюдавал работата на въззивните състави, нито в момента. Много Ви благодаря, защото това е нещо, което ми споделяте, което не ми е ясно, ще го имам предвид, ще намерим начин да се справим с това нещо и по-доброто им подреждане, но Ви благодаря наистина, защото лично аз нямаше как да го науча освен чрез Вас.

По отношение на това, което съм казал на Общото събрание. Ние не правим никакво разделение между граждански и наказателни съдии и на Общото събрание съм казал, че и аз съм бил наказателен съдия, известно време като младши съдия, после като районен съдия (прекъснат от Г.Чолаков: „...изживях го като дребна драма“ сте казал.) Точно така. (прекъснат от Г. Чолаков: Когато сте бил наказателен съдия.) Точно така е, действително това беше. Вижте, всеки тръгва от студентската скамейка с някаква нагласа, че иска да прави нещо професионално в живота си. Аз исках да се занимавам с граждански и търговски дела, даже по-скоро с търговски. Сега в момента да ви кажа честно се чувствам добре и с граждански. Защо? Защото виждам живите хора. Гледаме много деликти, а те са много близки до наказателните и различно е да гледаш един договор (в районен съд съм гледал), друго е да гледаш болката и страданието на хората, и научавам от тях много неща. Така че не правя никакво разграничение между граждански и наказателни. Това, което ми е споделила съдия Каракашева, към която аз имам огромно уважение (въпреки че тя напусна системата

по не най-добрия начин), тя ми го е споделила от опита си. Истината е, че наистина за наказателен съдия се иска кураж! (Г. Чолаков: А за граждански?) За граждански също, но не по толкова много дела, защото да ви кажа гражданските дела, които са със съществен медиен или пък страните са такива, че се изисква по-особено внимание, не са толкова много. За периода, в който съм в градски съд аз съм имал такива дела, за някои от тях даже има публикации в медиите, но те са не повече от 10, но като наказателен съдия, когато бях на колко - двадесет или тридесет години в районния съд, на тридесет години станах наказателен съдия, трябва да ви кажа, че аз изпитвах огромно притеснение, огромно притеснение., така че разбирам тежестта да взимаш за съдбата на хора - едно е да работиш с пари, друго е да работиш със съдбата на хора, и това съм имал предвид. Честно казано, действително си мисля, че в наказателното право човекът трябва да работи много добре с фактите и това, което съм научил от наказателните съдии - използвам идентичния на тях формат, на писане на решение с диспозитив в началото, обяснения кой какво твърди, фактическа обстановка и след това правна част, защото си мисля, че е по-разбираемо.

Едномесечният срок за минаване, едноседмичен срок за минаване на доклад (прекъснат от Г. Чолаков без микрофон: Тук някъде видях това, че има съдии, които казват да им се носят делата веднъж на седмица, докладите.) Така. Честно казано, аз съм от тези съдии. Аз минавам доклада действително веднъж в седмицата, веднъж в деловодството минавам през деловодителя за по-лекия доклад, другият - по-тежкия го взимам в кабинета си и го минавам в събота и неделя. Възможно е това да доведе до забавяния по обезпеченията. Това, което съм си изработил с

деловодителката ми - обезпеченията да ми ги докладва в същия ден, както и изпълнителните листове се стремим да ми ги докладва бързо. Да, допускаме някакви забавяния, но трябва да пишем. Аз съм от тези „надомници“. Някой беше казал, че ние сме „надомници“. Но съгласете се, че в Районния съд на „Драган Цанков“ с четири съдии в стаята, трима от които наказателни и постоянно идващи прокурори и дознатели е изключително трудно ти да мислиш. Това ме принуди аз да си купя компютър от Щатите, да си оборудвам кабинет на терасата вкъщи и да работя там и ако не бях го направил, аз нямаше да бъде толкова ефективен, да ви кажа честно. Да, действително, възможно е понякога това да води до забавяния, ако това е питане към мен, за което се извинявам на хората и винаги съм се опитвал да го компенсирам - дали с по-ранно насрочване, ако видя някакво напрежение по делото, първо деловодителят веднага ми казва или ако видя чрез молба, веднага съм се опитвал да действам. Така че в тази насока ще бъде и разговора ми с колегите. Ако го правят, просто да избягват напрежението с хората и видят ли напрежение, да имат добра комуникация с деловодителя и съответно, ако има молби от адвокат, да действат. Това е. (Г. Чолаков: Благодаря.) И аз много благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-ж Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Имам три кратки въпроса. Първият въпрос е свързан със самоуправлението. Във Вашата концепция Вие казвате, че за разрешаване на определени проблеми считате за необходимо да се създават постоянни или временни работни групи, някои от тях само от съдии, други от тях с участието дори на прокурори и на адвокати. Бихте ли внесли по-голяма яснота по отношение на тези работни групи и не считате ли, че тяхното

създаване би затруднило в една значителна степен работата на съдиите в изпълнението на тяхната основна функция, а именно разглеждане на дела и постановяване на съдебни решения, съответно присъди. Това ми е първият въпрос.

Вторият въпрос е във връзка със справедливостта и също така тангира, според мен, в известна степен и с проблема с натовареността на съдиите в Софийски градски съд. Какво имам предвид? Съществува мнение, че съдиите в Софийски градски съд (не абсолютно и не изцяло естествено) не всички работят с оглед придобитата по-рано от тях квалификация. Какво е Вашето становище - вярно ли е това, не считате ли, че това по някакъв начин се отразява на натовареността, считате ли, че този проблем може да бъде решен и според Вас как би могъл да бъде решен по най-справедливия начин? Защото е известно от край време, има колеги, които попадат в една колегия, която не им допада или квалификацията в крайна сметка не им съответства, имат желание да се преместят в друга колегия, да гледат други дела. Как считате, че това може да стане по най-обективния и справедлив начин?

И третият ми въпрос съвсем накратко, Вие вече споделихте положителна практика от времето, когато сте бил временно изпълняващ длъжността „заместник-председател“ на Софийски градски съд, свързан е с командироването. Искам да Ви попитам - други положителни практики имате ли от този период, които считате да оставите и да развиете, ако бъдете избран? Това са въпросите ми. Благодаря!

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Много благодаря, съдия Керелска.

По отношение на първия въпрос, по отношение на комисии и работни групи. Да, осъзнавам, че това би създавало допълнителна работа за съдиите, също така обаче ми е напълно

ясно, защото съм го виждал, че една група от хора съдии, /виждал съм го сред медиаторите/, те имат нужда да работят, да правят нещо допълнително, имат нужда да участват в работата на съда и не виждам нищо лошо, които искат да участват в подобни групи и комисии. Тези, които обаче нямат възможността, те трябва да бъдат информирани за работата им, да знаят какво става, за да бъдат подготвени за следващи решения. И съм сигурен, че с времето, защото съм го наблюдавал през последните 7-8 години, това нещо ентусиазира. Срещата с колеги, обсъждането на въпроси, които са важни за съда, ентусиазира. И тази, в началото може би малка група от хора, които биха пожелали да се включат, съм сигурен, че ако имаме възможността да работим 5 години в перспектива, и се надявам тя да се увеличи. И това бих го почувствал като личен успех. Важно е наистина обаче, тези, които нямат възможност да бъдат информирани. Стремехът ми ще бъде там, където може да работят тези групи на доброволни начала - да работят. Там, където обаче работата е такава, че трябва да се свърши, по някакъв начин ще трябва да измислим система съдиите да го правят. Дали ще ги избираме на случаен принцип? Имам предвид преди това, защото прочетох в очите Ви притеснение - преди правехме това с атестациите. По същия начин някой трябва да свърши работата, не може да е на доброволни начала. Имаше система за случаен избор, избираме ги на случаен избор. Със сигурност ще има и други такива неща, които трябва да се свършат веднага и не може да се разчита само на едно ръководство от четирима човека да управлява съд от 117 действащи съдии и 400 служители.

По отношение на действащи с право на глас. /реплика от залата/ По отношение на участието на адвокати и прокурори знам, че тук трябва да бъдем много внимателни, но също така знам, че

това са хората, които работят със съда - адвокатура и прокуратура, и ние ако нямаме нормална комуникация с тях и обсъждане на проблемите, които ние имаме с тях и те имат с нас, пак ще създадем напрежение за съда, колкото и вътре да сме се организирали добре. Затова мисля, че ние трябва да намерим подходящия начин да обсъждаме проблемите, които имаме, те с нас и ние с тях, и да търсим разрешение. И това може да стане само по този начин - явно, открито, събиране с водене на протокол, обсъждане на нещата, с ясни предложения и решения след това. И не виждам нищо лошо в това с тях да обсъждаме администрирането и чистата организационна работа на съда, но в никакъв случай конкретни дела или решенията по конкретни дела. Това са две различни неща, не можем да ги съвместяваме.

Другото, което ме попитахте, за евентуалното съобразяване на желанията на колегите с отделенията, в които искат да работят, което за мен поставя по-големия проблем или въпрос по-скоро, за това как да става преместването от отделение в отделение. Такъв въпрос също имахме през 2015 г. Обикновено преместването може да бъде по различни причини - желание към материя, с която искаш да се занимаваш, другата може да бъде натрупана умора и ако има неравномерност в натоварванията, човек може да поиска да отиде в по-леко натоварено отделение. Третата - в един момент всички трупаме рутина и имаме нужда от промяна и промяната на материята е подобно нещо, и нещо нормално. Но съм убеден, че това трябва да става по ясен и прозрачен начин. Какво направихме тогава? Шест човека от нашето Първо гражданско отделение искаха да се преместят във въззивно. Разговарях индивидуално с всеки един от тях, всеки един от тях ми каза някакъв критерии. Аз ги обобщих, пузнах ги на всички, всички

бяха съгласни с тях, после ги питах, каква информация искате да съберем по тези критерии, те ми казаха, събрахме информацията, обобщихме я в една таблица, предоставих я за възражения ако имат и след това, въз основа на тази таблица седнахме тогава със съдия Владимир Йорданов, който беше временен председател на съда и останалите заместници, и преценихме кой съдия да се премести. Какви бяха критериите, които те ни казаха? Единият критерии беше стажът, чисто професионалният и съдийският; вторият критерии, е времето прекарано в състав; третият критерии беше колко често са се местили съдиите от едно отделение в друго отделение; четвъртият критерии беше броят на разгледаните и решени дела, решени и прекратени през последната една или две години; петият критерии беше отменените актове, да проследим колко отменени актове. Така че ние направихме една миниатестация и въз основа на тази миниатестация определихме единият колега, който трябваше да се премести. Ако колегите одобряват този подход, аз съм склонен това да се въведе като правила. Или пък дали да ги адаптираме по някакъв начин, защото нещата се променят - обстановката тогава е била една, сега е друга, възможно е да има нужда от промяна.

Други положителни практики, които ме попитахте дали сме имали. Ами, това с преместването от едно отделение в друго, мисля, че беше положителна практика. Третото нещо, което имахме проблем тогава, много голям, и се радвам, че съдия Точкова е тук, защото с нея сме го обсъждали, това беше проблемът с масовите ищци. Оргомен проблем, и се радвам, че имам възможността и да ви го кажа. Масовите ищци, кои са тези хора? - Това са една малка група от хора, които подават обикновено неоснователни искове, явно неоснователни искове. Погледнах информацията за миналата

година - деликтните дела, без ПТП-тата, в Първо гражданско отделение от 2015 г. около 150-170 бройки са се увеличили, на над 500 бройки през 2017 г. Това се дължи основно на един човек. Тогава, покрай този проблем с тези масови ищци, съдиите започват да се отвеждат по тях, покрай него прагът на търпимост към исканията за отвод на съдиите става доста нисък. И в отделението съществуваше проблем, че много често съдиите се отвеждаха от различните дела. Това, което направихме тогава - поканих колеги, които искат да обсъдят този въпрос. Дойдоха колегите и по предложение на един от колегите създадохме регистър на отводите. Този регистър на отводите водех аз електронно и до него имаха достъп всички съдии от отделението и за около два месеца просто спря този тип отводи, останаха само масовите. Масовите все още стоят. Тогава имахме разговори, но за съжаление времето беше кратко, надявам се по-нататък ръководството, което и да е то на Градски съд, заедно с вашата подкрепа и на съдия Точкова, да намери някакво разрешение за този въпрос. Известно ми е, че за него ще трябва може би законодателна промяна, но проблемът е много сериозен.

Това е, което бих искал да кажа. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други въпроси?

Заповядайте, г-жо Точкова.

ТЕОДОРА ТОЧКОВА: Знаете, че във всеки един съд, включително и в СГС има съдии, които допускат сериозни забавяния при администрирането на делата и при постановяването на съдебните си актове. Вие, ако бъдете избран за административен ръководител на СГС, какви мерки бихте предприели, за да преодолеете тези забавяния, защото моите впечатления са, че става дума за малко на брой съдии. Склонен ли

сте да предприемете и дисциплиниращи мерки или пък други, съобразно Вашите правомощия? Респективно, склонен ли сте да предприемете и други мерки, които биха преодоляли тези проблеми?

ЛОЗАН ПАНОВ: Тъй като и аз искам да задам въпроси, единият от тях е свързан с въпроса, който г-жа Точкова зададе. Изяснихме темата за докладите, въпросът е за бавното правосъдие и бавното изписване на съдебните актове, от момента, в който делото вече е извадено за решаване. Това е единият въпрос, той просто е свързан с въпроса на г-жа Точкова. Вторият ми въпрос, е свързан със случайното разпределение дотолкова, доколкото в края на 2014 и началото на 2015 г., това беше един от проблемите, които създадоха голямо напрежение в СГС. Спомням си и практиката от дистанция, не от съда, да се разпределят дела. И третият ми въпрос е свързан със СРС, но не със Софийски районен съд, а със специалните разузнавателни средства. Знаете, че предишното ръководство последователно, с течение на времето направи редица промени и това беше отчетено от нарочната комисия, която извърши доклад. Тези промени започнаха и от временното ръководство, в което Вие участвахте.

Благодаря.

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: И аз благодаря.

Първо, ако ми позволите, ще отговоря на въпроса на съдия Точкова. Да, известно ми е, че има забавяния. Действията ми няма да са прибързани в никакъв случай. Първото нещо, което бих искал да имам е информация, достатъчно информация. Къде са забавянията, на какво се дължат. Това няма да стане само със събиране на статистическа информация, ще трябва да има и разговори. Важното за мен е, тези разговори да се проведат по

начин, по който съдията да не ме чувства като началник или като повишаване, да бъде в нормална обстановка и той да се чувства нормално. На какво може да се дължат обаче тези забавяния, също е важно? Забавянията могат да се дължат, от една страна на по-малка компетентност - тогава може би човекът трябва да се обучава; може да се дължат на по-голяма натовареност от нормалната, това също трябва да се отчита; може да се дължат на личностни качества, това също трябва да се отчита. Сигурно има 4-5 причини, на които могат да се дължат тези забавяния и според мен, преди да се идентифицира причината за забавянето, не трябва да се тръгва с най-строгата мярка като дисциплинарното наказание. Едва когато се идентифицира причината, тогава вече могат да се налагат и тя е обикновено личностни характеристики. Многогодишно забавяне на дела, вземане на мерки, нищо не е правено, тогава мисля, че трябва да се вземат дисциплинарни мерки. Не се притеснявам от тези мерки, не мисля, че бих се колебал, но също така ми е известно, че възможността от председателя да се взимат такива мерки, се критикува от Венецианската комисия, така че ще имам предвид. Мисълта ми е, те казват следното: „Това поставя съдията и председателя в неравнопоставено положение.“ Те трябва да са в равнопоставено положение, така че ще го имам предвид, но нямам, как да кажа... Не се страхувам от взимането на трудни решения, а знам, че това е трудно решение. И може би след като 17 години съм разглеждал дела, не всички са били лесни, но съм взимал решения и съм се научил да го правя.

За случайното разпределение, по въпроса на съдия Панов. Мисля, че проблемът тогава със случайното разпределение, поне в нашето отделение, беше липсата на групи при разпределянето. Всички дела се разпределяха в една група, което

не отчиташе тежестта на делата. Този проблем го разрешихме юни месец 2015 г., другото нещо, което направихме, започнахме заместник-председателите пряко да разпределяме дела. Въпрос ми зададоха колегите, дали мисля, че разпределението на дела може да се прави и от друг човек, различен от съдия. Знам, че правилника вече го позволява - да, мисля. И мисля, че е по-удачният способ, от много години това се прави във ВКС, доколкото знам. Защо мисля, че е по-удачния способ? - Защото един заместник-председател или един съдия е високо платен човек, работещ за държавата, не бих казал служител. И тази работа отнема в Градски съд до три часа на ден. Това е сериозна загуба на време - защо да го прави заместник-председател или дори съдия, след като това може да се прави и от добре обучен служител, върху който да се упражнява постоянен контрол и периодичен, за да може да се осигури нормалното разпределение на делата.

По отношение на СРС-тата, предвид това, че аз не съм наказателен съдия, не бих казал, че имам големи познания в тази област. Но, разговарях със заместник-председателите на съда, които в момента се занимават със СРС-тата и знам, че има сериозна разлика от критериите за прилагане при разрешаване на СРС-та преди 2015 г. и в момента, като тези критерии са завишени с изискване на повече информация за това необходимо ли е прилагането на СРС. Доколкото СРС-то е изключителен способ за събиране на информация в наказателното производство, то трябва и да се прилага като изключителен способ. Т.е. резултатът, който е постигнат вследствие на тези завишени изисквания за разрешаване на СРС-та, е, че бройката на разрешенията драстично е спаднала, което мен не ме притеснява, мисля, че е положителен резултат.

Това е, което бих могъл да кажа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Други въпроси? - Не виждам други въпроси към кандидата.

Съдия Георгиев, благодаря Ви, ще помоля да изчакате отвън, да изслушаме и втория кандидат в процедурата.

ЕВГЕНИ ГЕОРГИЕВ: Благодаря за отделеното време. Желая приятен ден и успешен избор.

/Евгени Георгиев напуска залата/

ЛОЗАН ПАНОВ: Обявявам почивка до 11, 10 ч.

/След почивката/

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по т. първа от дневния ред, а именно изслушване на втория кандидат - съдия Светлин Михайлов.

/В залата влиза Светлин Михайлов/

Съдия Михайлов, Съдийска колегия на Висшия съдебен съвет разглежда първа точка от дневния ред - избор на административен ръководител на Софийски градски съд. Беше изслушан първият кандидат - съдия Евгени Георгиев, Вие сте вторият кандидат. Заповядайте да изложите Вашата концепция накратко, а след това ще Ви бъдат задавани въпроси от колегите.

Заповядайте.

СВЕТЛИН МИХАЙЛОВ: Благодаря на всички. Добър ден, колеги. Преди да започна със съвсем краткото си изложение, защото виждам, че има достатъчно много въпроси, искам да благодаря на всички вас за това, че предния път, когато по здравословни причини ми се наложи да вляза в болница, вие

възприехте това нещо и отложихте избора, за да ми дадете възможност да се представя пред вас.

Кандидатствам за този пост с ясното съзнание за отговорността, която поемам, но смятам, че това е съдът, с който са свързани повече от 20 години от моята кариера и моя живот. Познавам в детайли работата на съда, познавам хората, познавам голяма част от делата, бил съм административен ръководител, взел съм си поуците от допуснатите от мен грешки.

Вижданията си за развитието на съда под мое административно управление съм предоставил в концепцията, която съм представил и съм убеден, че сте я прочели, за което предварително благодаря. Дълбоко съм убеден, че съдебната система на страната, като цяло има нужда от промяна и тази промяна трябва да започне от всеки от нас и да стане с всеки от нас. Българското общество има огромни очаквания от съда и ние сме длъжни да отговорим на тези очаквания. Работата на един съд трябва да бъде като работата на една добре смазана машина, който работи ефективно и лоялно към закона, към хората, към съда и към българските граждани. Категорично е становището ми, че успешният съд е съдът, в който се работи спокойно, без интриги, без сплетни, в който съдиите и съдебните служители отиват на работа с желание. Отговорност и задължение на административния ръководител според мен, като пръв сред равни в системата, е да осигури точно това спокойствие, което ще доведе и до един добър микроклимат. Нека да не забравяме, че никой ръководител сам по себе си не би могъл да се справи с тази задача. Това ще бъде задача, както на административния ръководител, така и на всички колеги в съда. Затова, изключително много залагам на екипния принцип, както в управлението, така и в работата на съда.

Софийски градски съд според мен винаги е бил съд с повишено обществено внимание и съдиите и съдебните служители в него заслужават да ползват най-добрите услуги за професионалното си усъвършенстване, които ползват техните колеги в ЕС.

Когато реших да се кандидатирам отново за поста на административен ръководител на СГС си давах сметка, че всички скрити дълбоко информационни скелети по мой адрес, ще бъдат извадени отново. Получих много въпроси от колеги, организации, институции - благодаря им за интереса, който проявяват към мен. Ще отговоря коректно и лоялно в настоящия момент на всички тези въпроси, които предварително ми бяха зададени, тъй като смятам, че вие сте хората, които първи трябва да чуете отговорите на тези въпроси. Само ще вметна, че едва ли аз съм единственият съдия, който е наследил два апартамента, и интересът към личния живот се оказа изключително голям. По отношение на другите въпроси, които бяха зададени, които и предполагам ще ми зададете, категорично следва да заявя и еднозначно, разбира се, че нито една от интригите, в които е било замесено името ми, не е била иницирирана от мен. Не е била по мое дело, а това замесване на моето име и лепването на определени прякори, е резултат от това, че съм си позволявал да защита колегите си като техен административен ръководител. И тогава, и в настоящия момент продължавам да смятам, че това е една от основните функции на административния ръководител - да вземе становище по всички щекотливи въпроси, които са свързани в съда и да осъществи подкрепата на съдиите, особено в случаите, когато неоснователно се замесват техните имена и тяхната работа. За част, ще кажа „част“, макар че съм се подготвил да кажа за всички изписани лъжи

и внушения, само искам да подчертая, че за част от тези лъжи и внушения съм осъдил един вестник, като само за ваша информация ще кажа, която едва ли би ви заинтересувала в настоящия момент, но съм длъжен да кажа, че първоинстанционното дело беше гледано от колегата, който изслушахте преди мен и който отсъди, че е налице непозволено увреждане, тъй като нищо в производството не се доказва.

И последното, което искам да кажа, преди да пристъпя към отговорите на въпросите, че смятам, че съдията не е различен от хората с други професии - той е или добър съдия, или не е. Личният живот е негово право и лично смятам, че трябва да съдим за колегите си по делата, а не по думите, които са изречени по техен адрес от когото и да било. И не на последно място, няма да цитирам Библията, но доколкото си спомням там беше казано: „Който е безгрешен, нека да хвърли камък.“ Това са встъпителните ми думи и след това смятам да премина към въпросите, които предварително ми бяха зададени от НПО и бяха публикувани на сайта на ВСС, и ми бяха изпратени.

Първо, въпросите, които ми бяха поставени от Българския институт за правни инициативи: „Смятате ли, че с измененията на ЗСВ от м. юли 2017 г., с които се прехвърля подсъдността на така наречените дела за корупция по високите етажи на властта от СГС към Специализирания наказателен съд, ще се постигне по-качествена борба с корупцията?“ - Задавайки този въпрос, аз смятам, че колегите са имали предвид измененията в НПК, тъй като той е законът, който определя на кой съд какви дела са подсъдни и тези изменения са действително от м. юли 2017 г. Тези изменения, които бяха направени в НПК, в момента са предмет на висящо конституционно дело и смятам, че първо КС трябва да се

произнесе по отношение на обстоятелството дали тези нови норми са в синхрон с основния закон на републиката. По отношение на втората част на въпроса мога да заявя, че за да се направи оценката на един закон, категорично смятам, че е необходимо същият да действа в определен период от време. Едва след като този закон действа в определен период от време, могат да бъдат отчетени плюсовете и минусите на този закон, да бъдат констатирани неправилните разрешения или пък правилните разрешения и те трябва да бъдат взети под внимание. Практиката обаче, както моята, така и това, което наблюдавам, е, че такива оценки на извършваните законодателни промени не се правят, а дори и да са направени, те не се взимат под внимание, нито резултатите от тях, с оглед възможността да бъдат изменени или отменени такива разпоредби, които са създали затруднения в правораздаването. Лично аз смятам, че в тази връзка могат да се посочат множество промени и то най-вече за областта на гражданското и търговското право, която работи и която следва промените. В резултат на тези промени се увеличи натовареността на съдиите, но аз лично смятам, че голяма част от тях не са в полза на обществото или пък в ползата на това да се подобри имиджа на съдебната власт.

По втория въпрос: „Как гледате на възможността да се търси обратна връзка от потребителите на съдебни услуги в СГС, с цел подобряване на качеството на работата на магистратите и на съдебната администрация?" - Мисля, че отговор на този въпрос съм дал в концепцията си, която е предоставена на вниманието ви. Предвидил съм възстановяването на приемния ден на председателя, в който всички потребители на съдебни услуги ще имат възможност да поставят въпроси и да получават отговори.

Следва да се извърши според мен и промяна в сайта на СГС, който да подобри достъпът на гражданите към него, както и до съществуващата информация към настоящия момент да се включи още по-пълна такава, която да бъде в полза на всички, които имат допир със съдебната система и в частност със СГС. В тази връзка, като друга идея, която съм дал в концепцията си, е, че би могло да се мисли за периодични срещи с представители на медиите и гражданите, на които да се поставят въпроси, които са свързани с организацията на дейността на съда, да се чуват мнения, мнението на потребителя на съдебните услуги, от какво е недоволен той, в каква степен, каква информация му е необходима, така че лека-полека, с помощта на това, да се опитаме да подобрим връзката между обществото и съдебната система и в частност на СГС. Всичко това считам, че ще подобри информираността на потребителите на такива услуги, ще се покажат проблемите, които те срещат в контактите си в работата със съдебната администрация. Това, от своя страна ще даде възможност за взимането на съответни решения, с цел подобряването на работата на колегите съдии и на администрацията на СГС.

Следващият въпрос, който ми е зададен: „Бихте ли определили себе си като личност, която притежава достатъчно лидерски качества и характер да управлява едно от най-големите и важни съдилища в страната?" - Отговаряйки на този въпрос, ще посоча само фактите, които смятам, че са неоспорими. В края на миналия ми мандат като административен ръководител на СГС, той имаше авторитет на най-големия и най-натоварен окръжен съд в страната, с много добри международни контакти и възможности за подобряване квалификацията на колегите чрез осъществяване на международен обмен. За съжаление, тези контакти след като изтече

моя мандат бяха прекъснати на практика, по различни причини. Смятам да възстановя тези контакти, тъй като те според мен ще бъдат полезни за развитието на съда и за подобряване квалификацията на мен и на моите колеги, т.е. на всички, които работим в СГС.

Като последно, ще си позволя да посоча само една част от заключенията на Комисията по професионална етика към ВСС, която звучи по следния начин: „притежавам необходимите нравствени качества за да заема длъжността „административен ръководител“ на СГС.“

Следващият въпрос, отново от БИПИ: „Никога авторитетът на съдебната власт не е бил на толкова критично ниско ниво. За това не малка роля изигра СГС, едно от лицата на съдебната власт в страната. Ако бъдете избран за негов ръководител, какви мерки ще предприемете в краткосрочен и средносрочен план, за да очистите името на съда и да го предпазите от бъдещи скандали?“ - Така зададен въпроса, считам, че съдържа констатация в себе си, която е резултат от действия следващи периода, в който съм бил административен ръководител. Все пак, да припомня, че съм последният такъв, който си изкара пълен мандат в СГС. Позовавайки се отново на оценката, дадена ми от Комисията по професионална етика, като толерантен, почтен и справедлив магистрат, отнасящ се с уважение и зачитащ личното достойнство, смятам да заложа на откритостта, диалогичността и компетентността. Само тези три неща са в състояние да възстановят доверието на обществото в съдебната система като цяло и в частност на СГС.

Не на последно място, и с оглед подобряване работата на съда, смятам да инициирам работни срещи с народни

представители, членове на Правната комисия, на които да бъдат поставени проблемите, които ние като съдии, като магистрати сме констатирани в работата, които са свързани със законодателната дейност на събранието /в см. Народното събрание/ и на тези срещи да се вземат решения за отстраняването на такива проблеми, възникнали в резултат на нормотворческата дейност.

Петият въпрос, който ми е зададен: „Първият Ви мандат като председател на СГС беше белязан с множество скандали, по които имаше и международна реакция. Посочени са делото „Маврудийски" и регистрацията на Мюфтийството, ползването на конфискуваният от Митницата джип. Въпросът, явно защото това беше констатация, е: „Как смятате, че тази част от биографията Ви допринася за повишаване доверието не само в СГС, но и в съдебната система?" - Всяка личност има своята биография. Смятам, че е крайно време обаче да внеса или да се опитам да внеса яснота по тези претоплени проблеми. По отношение на ползването на конфискуваният от Митницата джип, фактите са следните. Служебният автомобил даден за нуждите на съда, е предоставен от изпълнителната власт, в лицето на МФ и не смятам, че трябва да нося отговорност за начините, по които българската държава е отнела този джип от лицето, срещу което е водено наказателно преследване. Никога не съм се интересувал и в настоящия момент не смятам, че трябва да се интересувам от това по какъв начин е отнет. Джипът беше предоставен от органите на изпълнителната власт на органите на съдебната власт и в частност на СГС. Ако трябва да дам отговор на въпроса защо съм инициирал закупуването на нов автомобил или предоставянето на нов автомобил, само ще посоча, че в СГС се гледаха и продължават да се гледат много дела, които са свързани примерно /колегите

наказателни съдии ще се досетят веднага/ със съхраняване на наркотични вещества. Когато се приключва това наказателно дело, тези наркотични вещества следва да бъдат предявени на подсъдимия в съдебната зала и те се съхраняват в ГУ „Митници“ или поне тогава се съхраняваха там, и служител на съда, заедно с шофьора, който управляваше лекия автомобил ходят да взимат тези веществени доказателства.

По отношение на втория така наречен скандал с регистрацията на Мюфтийството, следва да отбележа, че по делото за регистрацията липсва произнасяне от моя страна, а нападките, които ми бяха отправени тогава, са резултат от публичната ми защита на колегите. Крайният резултат свързан с регистрацията на Мюфтийството е известен на обществото, след произнасянето на Софийски апелативен съд и ВКС. Ако трябва да представям и доказателства, имам тук. След като бяха написани тези сигнали съм сигнализира прокуратурата да извърши проверка дали в качеството си на административен ръководител съм извършил отразените в медиите престъпления. Проверките са завършили, има постановление на Главна прокуратура, не едно, в което е казано, че липсват абсолютно всякакви данни за извършено престъпление от моя страна.

По така нареченото дело „Маврудийски“ името ми отново е замесено, с оглед реакцията ми като административен ръководител в защита на колега, произнесъл се въз основа на представените по делото доказателства. Тази реакция е била свързана точно с това, в опит да обясня на обществото и на конкретно засегнатия човек, че съдът се произнася само въз основа на представените по делото писмени доказателства или събраните свидетелски показания, понеже ставаше въпрос доколкото си

спомням, за фирмено дело, там се работеше само по писмени доказателства. Опитах се да намеря и статията, която тогава беше писана, открих една такава, която категоричното ми становище е, че всичко, което е свързано и замесено името на колежата, моето и на съда като цяло, са свързани с едно твърдение за неправилно връчване на нотариалната покана, което след това практиката на Върховния съд, която е задължителна за нас доказва, че няма пречка нотариусите да използват процедурата по ГПК за връчването на такива нотариални покани. Тази практика обаче, доколкото си спомням, беше малко по-късно, след като вече се създадоха проблемите и започна тълкувателната дейност на Върховния съд по отношение на новия ГПК. За изразените в тези скандали мнения съм се обърнал към компетентните органи, които са извършили проверка и дадоха заключение, че не са налице противоправни действия от моя страна. За интересуващите съм готов да предоставя, не от всички, разбира се, не успях да откроя вкъщи всички тези постановления на прокуратурата, но нося няколко от тях.

С това приключих първоначално по отговорите на въпросите, които бяха поставени от БИПИ.

Следващите въпроси са зададени от Фондация „Антикорупционен фонд“. Аз лично смятам, че така зададените въпроси са тенденциозно зададени. Основание да определя тези въпроси като такива, се основава на констатирани от мен неточности в цитираната в тях информация. Безспорно е, че съм декларирал и притежавам само три недвижими имота, а не шест, както е посочено в този въпрос или в тази информация. Може би тя е търсена целенасочено, посочването на цифрата „шест“, но едва ли е свързана с моето имущество. Между втората неточност, която

съм констатирал, че между мен и моите родители има само една дарителска сделка, а не множество такива, както е посочено в обстоятелствената част, предхождаща въпросите, които са ми зададени от тази фондация. Не на последно място е посочено, че съм декларирал два леки автомобила придобити на обща стойност от 56 600 лв., без да се уточни, че това е цената към момента на придобиването или да се посочи действителната цена на тези автомобили като нови. Мисля, че бих изпаднал в неудобно положение ако се явя пред вас или пред който и да е компетентен орган и да трябва да давам обяснение за това как един автомобил съм закупил за 1000 или за 5000 лв., на две години, който като нов струва 120 000 лв. Мисля, че цената, която съм декларирал е действителната, реалната цена - това е цената, на която съм придобил двегодишния автомобил и той е 35 600, доколкото си спомням, единия автомобил. Така посочената от мен действителна цена на придобиването, автоматично считам, че следва да ме изключи от категорията, която не декларира действителната цена на придобитите употребявани автомобили.

Първият въпрос, който ми е зададен, е: „Чрез реализирания и деклариран финансов, ресурс в размер на около 1 000 000 лв., придобит в резултат на множество покупно-продажни сделки от кандидата с неговите родители, прикрива ли се дейност, свързана с незаконен произход на средства?“ - Така декларираният от мен финансов ресурс, съм придобил не само в резултат на сделки, но от отдаване на сделки, от сделки по покупка и продажба на имоти, но и от отдаването под наем на такива имоти, получените от мен средства като хонорари, участие в комисии, наследство, лихви по депозити, което според мен изключва възможността да се мисли, че се прикрива дейност, която е свързана с незаконен

произход на средствата. „В случай, че отговорът на предишния въпрос е отрицателен, то прикрива ли се търговска дейност?“, е следващият въпрос, който ми се задава от фондацията. Търговската дейност се извършва от физически и юридически лица, на които законодателят, след съответното вписване в съответния регистър, е признал качеството на търговец. Аз никога не съм бил регистриран като търговец, нито съм притежавал акции в търговски дружества или пък дялове в търговски дружества. Безспорно е, че не съм извършвал и търговски сделки по занятие, тъй като не покривам законовото определение за това. В смисъл, аз нямам сделка, която да е извършена, така че да попада в приложното поле на, ако не се лъжа, Данъчноосигурителният процесуален кодекс, по който дължа данъци или пък следва да се приеме, че макар и да не съм регистриран като търговец, съм извършвал търговска сделка.

Третият въпрос е: „Голяма част от сделките са осъществени през периода на мандата на Светлин Михайлов, като председател на СГС. Има ли връзка между длъжността, която заема и движението на сделките, при всяка от които Светлин Михайлов реализира печалба в този период?“ - Отговаряйки на този въпрос, следва да подчертая, че целта на всяка една от сделките е задоволяването на конкретна нужда, която съществува за мен или за моето семейство. Такива сделки, по които съм печелил или нека да отворя скобата, за да кажа какво имам предвид под нужда. Нужда например е това, че имам две разнополови деца, апартамента, който бях придобил имаше една стая. Те започнаха да растат, бяха ми необходими две стаи. Следващата нужда се появи, когато с бившата ми съпруга и майка на моите деца се наложи да прекратим брака си и естествено аз трябваше да помисля и тъй като родителските права останаха на мен, бях длъжен да помисля за

осигуряването на нормалния и спокоен живот на тези деца. Такива сделки, от които съм печелил, са извършени от мен и преди и след този период. Фокусирането само върху част от дейността ми като физическо лице, лично аз смятам за преднамерено. В тази връзка ще подчертая, че за произхода на средствата ми съм бил обект точно по такива зададени въпроси и публични изяви на журналисти, съм бил предмет на проверка от компетентните органи в лицето на Националната агенция за приходите и Държавната агенция за национална сигурност, като по отношение на проверките, които са извършени от НАП съм бил проверяван не само аз, а и моите родители и бившата ми жена. И към настоящия момент, пак в документацията си намерих заключенията, изпратени ми от НАП, в които е отразено, че след извършената детайлна проверка от страна на органите, не са констатирани разминавания между декларираните приходи и придобитото имущество за периода между 1999 и 2009 години. След този период /2009-та г./ съм придобил само един поземлен имот в размер на един декар, за цена от 8 000 лв. и съм отчуждил наследствен имот, който съм описал в декларацията си, ако не се лъжа, от декември месец 2016 г. Ако трябва пак да отговоря на въпроса, кое ме е накарало да отчуждя недвижимия имот, веднага казвам: това е една нужда на семейството ми, тъй като синът ми беше приет и започна да учи в чужбина, т.е. започна обучение за висшето си образование в чужбина.

Четвъртият въпрос, който ми е зададен: „Съдържанието на сделките, оформени с нотариални актове, с които Светлин Михайлов е придобивал недвижими имоти от 1999 г. насам, декларирани ли са действителните им цени?" - Отговорът на този въпрос смятам, че е еднозначен: да, посочените от страните цени

са тези, на които се е извършвала сделката. В тази връзка искам да обърна внимание на интересуващите се от мен, че следва внимателно да четат актовете, които са публични и които се съхраняват в Агенцията по вписванията и за които са извършвани проверките, че в част от случаите аз не съм купувал готови жилища, в смисъл не съм купувал жилищен имот с акт Образец 16, а съм придобивал право на строеж, след което за довършването на тези сделки съм сключвал допълнителни договори с фирмите строители, по които съм плащал допълнителни суми, така че не смятам, че декларираните сделки, или категорично мога да заявя, че цената на сделките, които съм извършвал е реалната и е декларирана от мен.

Следващият въпрос: „Какъв е интересът един съдия да извършва множество имотни сделки при очевидна липса на жилищна или друга нужда?“ - Въпросът е много интересен, но отново считам, че съдържа внушения. Първо, внушението се поражда от факта, че се дава едно заключение дали съм имал жилищна или друга нужда. Малко по-предходно в обясненията си, които давам пред вас и с които отговарям на така зададените въпроси, ви подчертах, че всеки един човек, всяко едно семейство има различни нужди. Тези нужди се диктуват от деца, прекратяване на бракове, сключване на нови бракове и т.н. Считам, че сделки не се извършват само при наличието на жилищна нужда, макар че при сделката, при която съм закупил апартамента, който притежавам, т.е., който само аз съм си закупил в настоящия момент, действително съм имал такава жилищна нужда, тъй като продадох апартамента, който беше съпружеска имуществена общност, живях при роднините си в един определен период от 4-5 години и трябваше по някакъв начин да осигуря за моите деца и моето семейство отделен апартамент, в който ние да живеем. Смятам, че

зад всяка сделка стои факт от моя живот, довело до сключването ѝ и мисля, че дадох обяснения какви могат да бъдат тези факти. Все пак, аз кандидатствам за административен ръководител на най-големия окръжен съд в страната и мисля, че интересът следва да се съсредоточи върху моята професионална кариера, качествата ми като съдия и административен ръководител, в които мисля, че съм се доказал по някакъв начин.

Шестият въпрос: „Каква е каузата при дарителските сделки на недвижими имоти между Светлин Михайлов и неговите родители, при очевидна липса на жилищна, финансова или изобщо материална нужда?“ - Отново считам, че това е един интересен въпрос, отговорът на който може да бъде даден с една дума: дарствени намерения. Защо този въпрос съм го поставил отново в категорията на тенденциозно зададените въпроси? - Отговорът отново е изключително ясен - защото аз не съм имал множество сделки, дарителски сделки между мен и моите родители. Имам само една такава, на апартамента, който беше съпружеска имуществена общност, след прекратяването на брака остана за мен и тогава този апартамент съм го дарил, като там действително имаше отношения между мен и моите родители, които имаха определени притеснения по отношение на претенциите, след продажбата на този имот върху парите, които ще получим от семейството си. Считам, че търсенето на всяка, каквато и да е друга кауза, означава недобросъвестно вмешателство в отношенията между родители и деца. Не на последно място да подчертая, че все пак аз не съм извършвал множество дарителски сделки на имоти от или на трети лица, които не са свързани с моето семейство.

Последният въпрос, който ми е зададен: „Извършвани ли са привидни дарителски сделки между Светлин Михайлов и

неговите родители и коя е била прикритата сделка, какви са били отношенията и намеренията между страните?" - Пак ще си позволя да го нарека „лирическо отклонение": „Извършването на предвидената сделка цели да постави в заблуждение останалите относно действителното правно положение, като по този начин страните извличат определени облаги." Отговорът на въпроса е: няма кого да заблудя, тъй като бях единственото лице на покойните си родители, няма прикрита сделка, всичко се диктува от нуждите, които съм имал. По отношение на последната част от този въпрос, отговорът е очевиден - действителните отношения и намерения са отразени в съответните нотариални актове.

Това е по отношение на отговорите на въпросите и съвсем кратко представянето ми като кандидат за административен ръководител. От тук нататък, мога да отговарям на вашите въпроси.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря, съдия Михайлов.

Уважаеми колеги, заповядайте за въпроси към втория кандидат.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Михайлов. Уважаеми колеги, заповядайте за въпроси към втория кандидат в процедурата по т. 1 от дневния ред.

Заповядайте, г-жо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви. Аз искам да задам на колегата Михайлов въпроси, подобни на тези, които зададох към първия кандидат съдия Евгени Георгиев и те са свързани с работата в Софийски градски съд, условията на труд на колегите и с медийни публикации.

Първият ми въпрос е следният. В своята концепция Вие сте очертали проблеми, свързани със свръх натовареност на

Софийски градски съд, които са подкрепени с цифри, които сте цитирали и сте предложили, като възможно решение на тази натовареност, промяна в процесуалните закони. Знаем обаче, че това е доста тромав и продължителен процес, поради което искам да Ви попитам, до реализиране на подобни законодателни промени чрез какви форми и способности смятате да регулирате тази свръх натовареност?

Вторият ми въпрос.

Аз ще задам всичките си въпроси. Ако Ви е удобно, може да отговаряте и на всеки един. Както решите. /Св. Михайлов: Както кажете. Ако ще задавате няколко въпроса, ще си позволя да ги запиша./ Да, ако искате си запишете. Те не са сложни и тежки, но както Ви е по-удобно.

Вторият ми въпрос е свързан със съдийското самоуправление. Когато упражнявате Ваши компетенции, в качеството си на административен ръководител, ако бъдете избран, ще се допитвате ли до мнението на общото събрание? Става дума за въпроси, които са извън правомощията на общото събрание по чл. 85 от Закона за съдебната власт. И подвъпрос, във връзка с този, считате ли, че ще имате нужната подкрепа на колегите от Софийски градски съд, имайки предвид броя на съдиите, които са Ви подкрепили на Вашето изслушване в Софийски градски съд?

Третият ми въпрос е свързан с условията на труд за съдиите в съда, за който Вие кандидатствате, да поемете управлението му. Знаете, че те работят по трима или четирима в кабинет. Имате представа, че не достигат съдебни зали. Имате ли идеи как може да се решат тези въпроси, разбира се, при необходимото съдействие на председателя на Върховния касационен съд, който стопанисва сградата?

И последният ми въпрос е свързан с медийни публикации в „Капитал“ и „Медиапул“ - „Завръщане в миналото. Градски съд поиска за шеф неопетнен съдия, а не скандален милионер“, в които са поставени въпроси, свързани с Вашето имотно състояние, както и е коментирано управлението Ви на Софийски градски съд за периода 2004 - 2009 г., като са очертани констатации, че по време на Вашето управление, цитирам: „съдът се е превърнал в сцена на множество скандали, обхванали кадровата политика и решения по конкретни дела“.

На част от поставените въпроси Вие дадохте отговор току-що, но моят въпрос е по-различен. Как си обяснявате това разминаване в медийната и обществена оценка за Вашия предходен мандат и Вашата самооценка, която сте изложили, както в концепцията, така и току-що пред нас, че по време на управлението Ви се е утвърдил авторитетът на най-големия и натоварен съд в страната, който имал множество международни контакти и получавал международно признание? Как обяснявате това разминаване в оценките?

Благодаря Ви.

СВЕТЛИН МИХАЙЛОВ: Благодаря за зададените въпроси. Мисля, че на част от въпросите, както и Вие сама споменахте, отговорих в изложението си, което съм направил пред вас.

Ще започна с първия въпрос - проблемите със свръх натовареността и необходимостта от тези решения. Проблемът със свръх натовареността на Софийски градски съд не е от вчера. Видяхме предходните опити на Висшия съдебен съвет и на Съдийската колегия към Висшия съдебен съвет да вземе някакви решения, които да намалят свръх натовареността на Софийски

градски съд. Тези опити към настоящия момент, считам, че не дават резултат и не могат да бъдат полезни за намаляването на свръх натовареността. Подобен въпрос ми беше зададен и от колегите при изслушването на общото събрание. На този въпрос аз отговорих, че ще изпълня една от вменените ми функции като административен ръководител по чл. 86 от Закона за съдебната власт, ще изготвя един, може и отчет да го наречем, в който ще бъде ясно отбелязана тенденцията, която е за постъпването на делата за пет години назад и за следващия период от пет години, след което ще предложа на общото събрание, във връзка с неговите компетенции, да утвърди броя на отделенията в Софийски градски съд и броя на съставите, които ще заседават в Софийски градски съд. Едва след като това бъде одобрено от общото събрание, ще стане факт и ще се опитам по този начин да намаля натовареността. Безспорно е, че основният начин, по който би могла да се намали натовареността на колегите в Софийски градски съд, е чрез промяна на процесуалните закони. Тази промяна, всички знаем, че се извършва от Народното събрание, като никой съд, включително и Висшият съдебен съвет, като колективен орган, няма законодателна инициатива. Затова, вметнах по-рано в изказването си, че ще инициирам срещи на членове на законодателната комисия от Народното събрание, на които ще бъдат поставени проблемите, които срещат със свръх натовареността на съда и ще се опитаме да достигнем до решения, които са, и към настоящия момент ми е известно, че от колеги на Софийски градски съд са отправени предложения до Народното събрание, които са свързани с намаляване, разтоварване, ако мога да го нарека така, на Софийски градски съд по отношение на делата. Това са мерките, които към настоящия момент мога да посоча като такива, които да бъдат, да

довеждат до намаляване натовареността на отделните съдии. В тази връзка, искам само да посоча, че постоянното увеличаване на съдиите в Софийски градски съд, с оглед на това да се направи опит за решаването на свръх натовареността, не е добрият вариант. Не е вариант изобщо за разрешаването на проблема. Защо не е вариант за разрешаването на проблема? Защото голяма част, т.е. всички дела в Софийски градски съд, като изключим частните производства, се гледат в открити заседания. Залите, които са предоставени на Софийски градски съд са изключително малко и опитът ми, като административен ръководител преди това, показваше, че имаше служители на Софийски градски съд, които чакаха да приключат заседанията на Върховния касационен съд, така че ние да може да използваме залата за провеждането на нашите открити съдебни заседания. В тази връзка например, би могло да се мисли, тъй като от две години работя във въззивно отделение и скромната ми практика показва, че насрочването в открито съдебно заседание и провеждането на такова открито съдебно заседание се свежда само до това - поддържам жалбата, няма да соча доказателства; оспорвам жалбата, поддържам отговора, който съм подал, няма да соча доказателства. Тоест, откритото съдебно заседание протича по един и същи начин, без съдът да възприеме някои от фактите лично и в цялост, така както изисква законът, който ни разпорежда да разглеждаме делата в открити съдебни заседания.

Това мога да отговоря.

В предишния си мандат бях направил постъпки по отношение, според мене, един от начините, който би могъл да доведе до повишаване ефективността в работата на Софийски градски съд, е предоставянето на този съд на самостоятелна

сграда, в която да има достатъчен брой съдебни зали, в които да се провеждат откритите съдебни заседания, да не се изчакват съставите за провеждането на такива открити съдебни заседания и това да бъде съдебна палата на софийските съдилища от едно ниво. В смисъл, в нея да се помещават Софийски градски съд, Софийски административен съд /АССГ/, Софийски окръжен съд и Административен съд - София-област. Такива бяха моите идеи преди това. Тези идеи бяха свързани преди всичко, че те ще облекчат работата, както на колегите адвокати, така ще облекчат работата и на страните в производствата, тъй като ще се явяват на едно място и ще могат да участват в откритите съдебни заседания.

Вторият въпрос е свързан с подкрепата и допитването до общото събрание. Смятам, че така както е разписан законът, като всеки орган на управление в съдебната система има своите правомощия и има своите отговорности. Никога няма да избягам от отговорността си на взетото от мене решение, в качеството ми на административен ръководител, което е в моите правомощия. Безспорно е, че с оглед подобряване работата на съда, ще се допитвам, както до отделни колеги, така и до общото събрание на колегите по отношение на всички въпроси, които касаят дейността на съда и по които, да кажем, има противоречиви становища. В този смисъл, както и на колегите си, ще си позволя да посоча една мисъл на Аристотел, която звучи по следния начин: „Не винаги две глави мислят по-добре от една“. Всеки ще си носи отговорността за взетите решения.

По отношение на въпроса, който е свързан с условията на труд. Да, безспорно е, условията на труд в Софийски градски съд, както и във всички съдилища, които се намират в съдебната палата, са изключително тежки. Колегите сме по трима, четирима в

стая. Това предпоставя лишаването от възможността на всеки един колега да работи спокойно и качествено, за да постигнем ефективното правосъдие, към което всички се стремим.

Дали ще отправям искания до председателя на Върховния касационен съд, който е стопанин на съдебната палата, с оглед освобождаването или предоставянето на допълнителни помещения, това са въпроси, които ще се решат едва след като бъде избран като административен ръководител. Но държа да подчертая, че и най-доброто желание на г-н Панов да ни предостави допълнителни помещения, с оглед подобряването на материалното и битовото състояние на Софийски градски съд, ще срещнат основната спънка, че съдебната палата не може да бъде разширена. Колкото и добро желание да има от негова страна, да има достатъчно искания от административния ръководител на Софийски градски съд, едва ли съдебната палата би могла да бъде разширена. Затова, лично смятам, че онази идея, която лансирах при предишното си управление на Софийски градски съд и която беше разрешена в някаква степен, тъй като на Софийски градски съд беше, т.е. на съдебната система беше предоставено петно за построяването на нова съдебна палата, може да бъде дообмислена и да бъде взето някакво решение.

По отношение на медийните публикации, които са цитирани, както Вие цитирахте, в „Медиапул“, само държа да отбележа, че точно тези медийни публикации, които в голямата си част повтаряха въпросите, които ми бяха зададени, „Антикорупционен фонд“, доведоха до влошаване на здравословното ми състояние, но това вече е отминал период в моето развитие. За тези медийни публикации, които, както и пред вас изложих, съдържат в голямата си част неверни твърдения, ще

си позволя да използвам законовия метод, за да реализирам правата си. А иначе, никой не може да забрани на медиите да пишат каквото си искат. Това е тяхната оценка. Моята оценка и частта от въпросите, която е свързана с противоречието между моята оценка, тя се базира на фактите. Ние имахме прекрасни взаимоотношения и колегите, които са били по това време в Софийски градски съд, могат да си спомнят, че ние имахме прекрасни взаимоотношения, организирахме семинари с представители и колеги от немските съдилища и по-специално от върховния съд, те го наричат „върховен“, но той всъщност е Апелативния съд на гр. Берлин, на които дискутирахме определени въпроси, които са свързани с правоприлагането по отношение на общи теми, на общи законови разпоредби. Тези семинари бяха в две насоки - на наказателното право и на търговското право. Затова, смея да твърдя, че съдът имаше, според мен, такъв имидж.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Колеги, други въпроси? Г-жо Керелска, заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Г-н Михайлов, в началото на Вашето изложение, Вие казахте, че сте си взели поуки и поука от грешките, които сте допуснали при изпълняване на длъжността „административен ръководител - председател“ на Софийски градски съд в миналия Ви мандат. Бихте ли казали, кои са тези грешки, пред членовете на Висшия съдебен съвет? Как считате да процедурате по отношение на тези въпроси, по отношение на които Вие сте допуснали грешки?

Другият ми въпрос е как си обяснявате тази ожесточеност на медиите по отношение на Вашата кандидатура, множеството на публикациите, бих казала с не дотам еднакво съдържание?

Това са въпросите ми.

СВЕТЛИН МИХАЙЛОВ: Благодаря, г-жо Керелска, за въпросите, които ми зададохте. Да, действително казах, че от периода, в който не съм административен ръководител имах достатъчно време да обмисля грешките, които съм допуснал в административното си ръководство. Тези грешки са свързани преди всичко с неправилната преценка на колеги и изобщо на съдии, на служители и по отношение на взетите от мене решения в тази насока. Считаю, че след този почти 10-годишен период, в който не съм бил административен ръководител, съм натрупал достатъчно житейски опит, който би ми позволил да не допускам отново такива грешки, които са свързани преди всичко с оценката и предоверяването по отношение на някои хора, които да се вслушвам в мнението и в съветите, които са ми давани, като административен ръководител.

По отношение на публикациите, тъй като отново ме питате за тях, аз лично Ви казвам, че ожесточеността се свежда до три публикации четвъртък, петък и понеделник в „Медиапул“, които, ако си направите труда да видите, са с едно и също съдържание, в което е променено само едно или две изречения от рода на „предстои, ще се проведе еди-какво си“ и оттам нататък следват тенденциозно зададените въпроси от „Антикорупционен фонд“, на които смятам, че отговорих в днешното заседание.

Другата публикация, която съм прочел и която в някаква степен е против мене, е публикацията във вестник „Капитал“, само че там искам да благодаря на журналиста, който я написа, той не се посвени да уточни, ако прочетете внимателно публикацията, че всички скандали, това което изложих и аз пред вас, в които е замесено моето име, не са свързани с моята професионална дейност като административен ръководител или като съдия, който

правораздава в Софийски градски съд. Те са свързани точно с това, че съм си позволил пред цялото общество да защита колега, който е постановил акт, от който има недоволни страни. Вие много добре знаете, че във всяко гражданско производство има две страни, от които едната, в крайна сметка, е недоволна. Тя смята, че по този начин трябва да търси правата си - чрез публикации в медиите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Керелска, заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: В интерес на истината, аз не чух нищо конкретно по отношение на грешките, освен обяснението, че всъщност Вие сте се предоверявали на други хора. Кажете нещо конкретно? Примерно, аз си направих труда да се запозная с материалите от предишното изслушване, когато Вие сте се кандидатирали за втори управленски мандат и тогава Ваши заместници сочат такива конкретни неща, като примерно, че „Градският съд заседава с примка на шията“, което е свързано с твърдение, че се оказва натиск във връзка с решаване на конкретни казуси в определена посока.

Също така, се сочи като голям недостатък в работата това, че през периода на този мандат са били командировани колеги от районния съд, които са с много малък стаж, за сметка на колеги, които са с голям стаж, с добър опит и с добра работа, което е засилило особено чувството за несправедливост сред колегите и е подействало демобилизиращо и демотивиращо. Колегата Крънчева, която мисля, че също е Ваш заместник и конкурент тогава при избора, споменава за това, че разпределението на делата не се извършва по най-правилния начин и че в наказателна колегия специално има много силно натоварени съдии и други недотам натоварени, което също засяга чувството за справедливост на

съдиите и съответно има ред други последствия, свързани със свръх натовареност, по-бавно изписване и т.н.

Ето тези няколко момента бих искала да коментирате, като, разбира се, бихте могли да кажете и нещо повече от така конкретно зададените въпроси и теми за размисъл.

СВЕТЛИН МИХАЙЛОВ: Благодаря за конкретизацията на въпроса. Той обаче съдържа в себе си отново някои неточности. Първо, колежата Крънчева не е била, доколкото си спомням не е била мой конкурент във втория избор. ... Никога съдията Крънчева не е била заместник на Софийски градски съд, докато аз съм бил административен ръководител. /Олга Керелска: Да, възможно е да не е била заместник-административен ръководител, но участва в.../ По мое време ръководител на наказателна колежия е бил единствено съдията Георги Колев - бившият председател на Върховния административен съд.

Мисля, че конкуренция, която имах при втория избор, т.е. при кандидатирането си през 2009 г. за втори мандат на Софийски градски съд, в тази конкуренция участваха съдията Комитова, съдията Вранеску и съдия Георги Колев, ако не ме.../Олга Керелска: И Крънчева участва. Участва./ Значи ме лъже паметта. Така. По отношение на това дали съдът е заседавал с „примка на шията“ или не знам какво си, обяснението на този въпрос може да бъде дадено от хората, които са го казали. Аз не считам, че през време на управлението на предишния си мандат аз съм осъществявал натиск върху някой от колежите си за решаването на дела в конкретен смисъл. Точно обратното, върху мене, като административен ръководител, са правени опити за оказване на въздействия, както от политици, така и от представители на чужди държави, които завършваха с едно и също обяснение - съдиите в Софийски градски

съд решават делата въз основа на закона, вътрешното си убеждение и вътрешното си убеждение на база на събраните по делото доказателства. Дали е имало проблеми с разпределението, аз лично смятам, че тогава и изобщо не съм чул някой друг да повтори, че по това време е имало проблем с разпределението на делата. Това разпределение на делата се извършваше до един определен период, ако не се лъжа 2005 г., се извършваше ръчно от заместник-председателите в така познатите на всички тефтери, в които се отбелязваха - едно дело на съдията Михайлов, едно дело на съдията Колев или там на който и да е, по отделения, а след това аз въведох компютърната система и деловодната система на съда, и компютърната система за разпределението на делата. Те се разпределяха от съответния заместник-председател, а в един период се разпределяха, т.е. имало е случаи или в един период се разпределяха и лично от мене всяка сутрин, говоря за търговските и гражданските дела, първоинстанционни и второинстанционни. Никога не съм разпределял, това е било правомощие на заместник-председателя на наказателна колегия да разпредели наказателните дела, които постъпват в съда. Просто никога не съм имал афинитет и интерес към наказателното право, поради което съм се стремял да не участвам в разпределението на тези дела.

Имаше ли нещо друго?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Всъщност, въпросът беше как мислите да постъпвате в бъдеще, в случай, че бъдете избран, в тези именно направления? /Св. Михайлов: В разпределението?/ Относно независимостта на съдиите, командироването на съдии в Софийски градски съд?

СВЕТЛИН МИХАЙЛОВ: Значи, ще започна малко по-далече отговора на въпроса, който Вие ми зададохте, а сега конкретизирахте.

Продължавам да считам, че проблемът с командироването на съдиите се появи в момента, в който беше променена системата за кариерно израстване на колегите съдии и изобщо на всички магистрати. До този момент проблем с кариерното израстване, т.е. проблеми които да пораздат необходимостта от командироването на съдии не се наблюдаваха, тъй като всеки председател на съд беше предварително информиран, даваше си съгласието по отношение на колегите от неговия съд, които ще бъдат предложени за по-горната инстанция и имаше достатъчното време в рамките на две или три седмици, от които той да си направи съответните изводи, проучвания и да има готовността той да направи предложение, за да се попълнят тези бройки.

Конкурсното начало, категоричното ми становище е, че не е панацеята на кариерното развитие на колегите и то това се установи. Първо, считам, че когато законът говори за централизиран конкурс той има предвид, че конкурсът се провежда от централизирания орган, който е Висшият съдебен съвет, който отговаря за кариерното израстване, но не мога да се съглася, че Софийският градски съд, в който има най-голямо текучество на кадри, който е най-натовареният окръжен съд в страната, трябва да изчаква да се съберат бройките за всички свободни места в цялата страна, които да бъдат обявени на такъв централизиран конкурс, защото до момента на обявяването на един такъв конкурс вече необходимостта се е променила и, да кажем, трябва още бройки за магистрати в Софийски градски съд.

По отношение на това как съм определял командироването на съдии, когато се е налагало това, в Софийски градски съд, аз мисля, че няколко пъти и на колегите, които ми зададоха този въпрос, съм отговарял - тогава бяха изготвяни списъци на колегите, в които беше отразен стажът, възрастта, прослужените години в, да кажем, в Софийски районен съд. Имаше отразявания на качеството на неговата работа, което включваше две неща - брой на потвърдените актове от общия брой на актовете, които е постановил съответният колега и срочност на изписването на съдебните актове. Стремял съм се в работата си, като административен ръководител, който е осъществявал командироването на колеги в Софийски градски съд от Софийски районен съд, винаги преимуществено да се съобразявам с мнението на заместниците, които бяха, на Софийски градски съд по това време, и на колегите, до които съм се допитвал, вярно е, не на общо събрание, защото нямаше такива правомощия, а съм се допитвал, тъй като не познавам работата на всички колеги в Софийски районен съд, кой според тях си върши добре, качествено и в срок работата. И по този начин съм извършвал командироването на съдии в Софийски градски съд. Това, че някой се е почувствал засегнат от това, е въпрос на неговата самооценка за това, че той е смятал, че трябва да бъде качен.

В тази връзка, само ще дам един конкретен пример със себе си. Двадесет и една години съм в Софийски градски съд. Трябва ли аз да се чувствам омерзен или.., каква думичка да намеря, от това, че аз от 21 години съм в Софийски градски съд? Аз обичам работата си. Ще си я работя, независимо на кое ниво. Ще кандидатствам по конкурсите и ако ми бъде дадена възможност, т.е. ако комисията ме одобри, ще премина в следващото ниво. Мисля,

че Ви отговорих. Двадесет и една години представляват повече от една трета от съзнателния живот на един човек, да не кажа доста повече.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Други въпроси? Г-жо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Аз взимам реплика от последното Ви изявление за 21 години в Софийски градски съд. Всъщност, според данните в биографията, които са качени и на сайта на Висшия съдебен съвет, Вие пет години сте бил в Софийски апелативен съд. /Св. Михайлов: Да./ От 2011 г., пише, до 2016 г. Защо, всъщност, решавате да се върнете в Софийски градски съд и да поемете отново управлението, след един значителен период от време? От 2009 г. са почти 10 години, когато е изтекъл предишния ви мандат.

Аз също ще задам няколко въпроса. Ако искате отговаряйте един по един. /Св. Михайлов: Добре. Веднага. Искате ли?/ Не, не, аз предпочитам да ги задам, но както Вие предпочитате. Вие как предпочитате?

СВЕТЛИН МИХАЙЛОВ: За мен е все едно. Въпросите, ако са така конкретни, както настоящия, който е зададен, мисля че касаят много кратки отговори.

Безспорно е, че в периода от 2011 г. до 2016 г., ако не се лъжа, месец април 2016 г., бях командирован в Софийски апелативен съд и правораздавах в този съд. Защо се върнах? Защото беше оттеглено съгласието от председателя, тогавашния, на Софийски градски съд, беше оттеглено съгласието за командироване по отношение на мене, а след като няма негово такова съгласие, по тогава действащия закон, аз не можех да бъда командирован.

Защо отново искам да бъда административен ръководител? Това, мисля, че Ви го обясних още в началото на своето изказване. Работя достатъчно години, познавам колегите, познавам съда. Смятам, че имам какво да дам за развитието на този съд, след като примерно компютърната система и изобщо компютърната обезпеченост, която беше по време на първия ми мандат, не е преминала нито на йота горе. Нито се продължава да се работи върху вътрешната деловодна система, нито се работи върху сайта на съда, който да дава по-голяма информация за така наречените потребители на услуги, нито се предприемат действия, които да облекчат работата, както на служителите, така и най-вече на магистратите, тъй като сървърите, които изградих и закупихме с помощта, разбира се, на Висшия съдебен съвет, той отпускате финансовите средства, са предвидени за 200 точки и имат 100 мегабита бързина на работа. Към настоящия момент в този сървър на Софийски градски съд са вързани над 500 точки, т.е. над 500 компютъра, които се задъхват при работата си и аз лично, в качеството си на съдия, когато например искам да вляза и да прочета изменение в закона или да прочета съдебна практика от „Сиела“ или от „Апис“, или от програмите, които са ни качени, срещам затруднение и бавност в работата на съда. Смятам, че в тази насока, в която трябва да са насочени усилията на първия сред равни, т.е. на административния ръководител, който трябва да създаде добра материална база, да има кадрова обезпеченост и да има спокойствие за работата на съда, мога да дам на Софийски градски съд неща. Затова се кандидатирам отново.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря. Г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да продължа със следващите въпроси. Аз ще ги задам наведнъж.

Аз отново ще се върна на въпроса за натовареността. Всъщност, това е въпрос, който ние непрекъснато разискваме по един или друг повод в съдийската колегия. Вие говорихте за командироването. Аз искам да Ви попитам за съдебните помощници. Смятате ли, че е целесъобразно увеличението на съдийския щат, увеличението на щата на съдебните помощници? Смятате ли, че към настоящия момент подборът на съдебните помощници е целесъобразен? Евентуално смятате ли да промените нещо в тази връзка? Това са все въпроси, свързани с натовареността, просто са поделементи. В гражданска колегия, вероятно и в търговска, доколкото ми е известно, има разделение между първоинстанционни и въззивни съдилища. Считате ли, че евентуална промяна на това правило би довело до намаляване на натовареността или уеднаквяване на натовареността между различните състави? Разбирате ли за какво Ви питам? /Св. Михайлов: Да, разбрах въпроса./ Добре.

Следващият въпрос е свързан с отношенията в съда. Стана ми любопитно във Вашата концепция. Понеже няма номерация, ще зачета. Става въпрос за обучения. Освен образователни и квалификационни курсове, провеждани от Националния институт на правосъдието, става въпрос за обучения по професионална етика и логика, цитирам „така необходими за предотвратяване на съществуващи порочни прояви на неуважение“. Какво имате предвид? И в тази връзка, какво би било отношението Ви към колегите съдии, които не са Ви подкрепили на общото събрание и към тези, които не са изразили изобщо становището си с неявяване на общото събрание? Защото неявяването на общото събрание, по мое лично виждане, е проява на отношение, не казвам само към Вас, вероятно и към другия кандидат. Какво ще бъде

отношението Ви към тези колеги, които са подкрепили другия кандидат, в случай, разбира се, че Вие бъдете избран? Задавам Ви този въпрос, защото, доколкото ми е известно Вашата кандидатура беше обсъждана като изпълняващ длъжността, нали не бъркам, председател на Софийски градски съд и там получихте, доколкото си спомням 5 гласа, сега имате 25, какво би било отношението Ви към останалите съдии? Обвиняван сте, при предишното Ви изслушване, оттам са ми данните, във фаворизиране и създаване на среда. Между другото, почти всеки председател е обвиняван в подобно нещо, но сега Ви питам за в бъдеще, за отношението Ви към тези съдии и как смятате да преодолеете, ако бъдете избран за председател, това отношение на една значителна част от колегите - тези, които са дошли на общото събрание и които са гласували в подкрепа на другия кандидат? И за обученията по етика? /Намесва се Г. Чолаков: То е тайно гласуването./ Знам, че е тайно гласуването. Освен това, мисля, че отношенията са ясни, както във всеки съд.

И последният ми въпрос е защо не отговорихте писмено на тези въпроси, които Ви бяха зададени? Аз лично щях да ги прочета много внимателно. Те бяха зададени преди предишното насрочване на изслушването. Евентуално щях да си направя бележки или да направя опит да направя други проверки. Вие твърдите за наличие на данни от проверки на НАП и на ДАНС, които аз не съм видяла. Не, няма да ги чета сега. Това ми беше въпросът, защо не го направихте предварително и да качите тези данни, за да се запознаем с тях на спокойствие, изслушването беше на 20 февруари, ако не се бъркам, предишното. Виждате, заседанието тече тежко, бавно, ние тепърва ще имаме дебати. Това е, разбирате, и своеобразна форма на упрек, но ако бяхте го направил

предварително щяха да могат повече хора да се запознаят с него, лично аз бих могла да го прочета по-внимателно и да слушам. Но другите въпроси са по-съществени.

Благодаря Ви.

СВЕТЛИН МИХАЙЛОВ: Благодаря. Ще започна първо с отговор на последния въпрос - защо не съм ги предоставил. Защото никой не ми каза, че трябва да бъдат предоставени предварително и както се изразих още в началото на своето изложение, смятам, че отговорите на тези въпроси трябва да получите първо вие, като орган, който осъществява избора. Затова не съм ги представил. И в момента ги имам в писмен вид, мога да Ви ги предоставя, ако това Ви касае.

По отношение на въпроса, който беше свързан със съдебните помощници, аз мисля, че част отговора на този въпрос се съдържа в моето становище. Смея да подчертая, че институтът на съдебните помощници, аз съм един от неговите инициатори. Вярно е, че той се създаде с решение на Народното събрание и измененията в Закона за съдебната власт. /Намесва се Б. Магдалинчев: Точно 2002 г. се създаде. С решение на Висшия съдебен съвет./ Възможно е, тогава не сме имали, когато аз бях председател няхахме съдебни... /Намесва се Б. Магдалинчев - не се чува/ Значи затова не съм го знаел това решение на Висшия съдебен съвет. Аз говоря за решението, когато се включиха, като органи на съдебната власт, и съдебните помощници в Закона за съдебната власт. Идеята ми на това включване е била с пряката работа в помощ на колегите те да придобиват необходимите професионални знания и опит, и по този начин едно от възможните им развития по-нататък е те да кандидатстват на обявените конкурси за районно или за което ниво позволява законът.

Как се избират съдебните помощници в настоящия момент не мога да Ви отговоря, тъй като не съм бил част и не съм се интересувал от начина, по който избират съдебните помощници. По отношение на разпределението на съдебните помощници също се извършва. Това, което си спомням е, че като се върнах 2016 г. в Софийски градски съд беше предоставен списък, в който всеки да отбележи дали му е необходим съдебен помощник или не му е необходим съдебен помощник и по този начин може би се разпределят съдебните помощници, а ако трябва да говоря за това как по-ефективно да бъде използвана работата на съдебните помощници, аз лично смятам, че трябва да има гъвкава политика по отношение разпределението на съдебните помощници и то преди всичко тази гъвкава политика трябва да е съобразена с броя на неизписаните съдебни актове от колегите. Когато един колега се забави достатъчно дълго, няма нито процесуална, нито законова пречка да му бъдат предоставени не един, а да кажем двама съдебни помощници, които да му помогнат за това той да изплува и да си изпише обявените за решаване съдебни актове. Как се избират в настоящия момент, мисля, че е разписано в закона и в правилника. Провежда се, доколкото знам, конкурс от председателя на съответния съд, който назначава конкурсна комисия, която конкурсна комисия предварително задава въпроси, казуси и т.н. Не знам как се решават тези въпроси.

За отделенията. Такова изказване направих при едно от провежданите събрания на Софийски градски съд. Това е едно становище, едно мнение. Аз лично смятам, че ако трябва да говорим за изравняване натовареността между отделните състави, било като първоинстанционни и въззивни състави, има практика и към настоящия момент в Софийски градски съд. Тъй като колегите

от брачно отделение, което е част от гражданското отделение, в един ден от седмицата са първоинстанционни състави, разглеждат първоинстанционни дела, в друг ден от седмицата или от месеца разглеждат въззивни дела, като се съберат по трима. Това е въпрос от компетентността на общото събрание на Софийски градски съд. Аз преди малко говорих, че ще изготвя едно такова проучване по отношение броя и ще се опитаме да направим с колегите, които ще ми помагат в административната работа, ще се опитаме да направим, естествено като ползваме и специализирани знания, една прогноза за развитието на делата и едва тогава ще внесем за одобрение от общото събрание на броя, състава на съдиите по отделните отделения. Това дали такова предложение за съвместяване на функциите, като първоинстанционен и въззивен състав, ще се приеме, е въпрос, който ще реши Общото събрание на Софийски градски съд. Скъпите ми наблюдения са, че лично такова ще срещне отпор от колегите, защото никой не иска да меша, всеки си знае първоинстанционните дела, другия си знае въззивните дела и колегите, поне така се чува гласове, когато го споделих на общото събрание, че не са съгласни с това нещо. Но това е въпрос, който, казах, той намира основанието си, както в другите окръжни съдилища, защото доколкото ми е известно, другите окръжни съдилища заседават по този начин - в един ден първоинстанционен състав, в следващия ден са трима въззивни състави и разглеждат делата, докато в нашия съд има различни отделения, които съществуват към настоящия момент. Този метод на работа намира основание и в брачна колегия, и в наказателна колегия на Софийски градски съд. Тъй като там всеки колега в наказателна колегия е първоинстанционен състав, а когато трябва да се гледат въззивни дела или въззивни мерки, се събират по

трима, определени на дежурства или на предварителни състави. Специално за въззивните дела са на предварителни състави, а там дежурствата, мисля, че са по график, който се изготвя от заместник-ръководителя на наказателна колегия. Така че, това е въпрос, който ще реши общото събрание.

Да, безспорно, отдавна говоря, че има празноти, ако мога така да ги нарека в обучението на магистратите, които постъпват на работа не само в Софийски градски съд, а на всякакви нива в съдебната система. Лично аз смятам, че обучението по логика би довело до подобряване на работата на колегите, защото те завършват Софийския университет или някой от другите университети, получават едни знания за правните науки, които знания след това се повтарят в някакъв вид като обучение в Националния институт на правосъдието. Няма пречка това да бъде повторено, но аз лично смятам и ако бъда избран за административен ръководител ще настоявам пред вас да го включите като предметни обхвати - логиката и етиката. По отношение на логиката казах защо. Защото тя е много полезна за нашата работа, а по отношение на етиката, също считам, че тя ще бъде полезна за всички колеги магистрати, доколкото в контактите си и лично аз съм виждал неколегиално, неетично поведение на някои магистрати спрямо страните в процеса или пък спрямо пълномощниците на страните в процеса. Може да се направи един курс по професионална етика и този курс да преминат на обучение всички останали колеги. Мисля, че по този начин, държейки се или пък ограничавайки до минимум случаите на непрофесионално поведение, непрофесионално отношение на магистратите към страните и техните процесуални представители, е една от стъпките, която би могла да доведе до подобряване на отношението на

обществото към Софийски градски съд, в частност, и към системата, като цяло.

Може би остана последният въпрос, за отношението към колегите. Гласуването на колегите беше тайно. Нямам представа кой как е гласувал. Смятам, че в досегашните си 26 и повече години съдийски стаж съм се държал колегиално с всички колеги. Ще продължа да се държа по същия начин, без да се интересувам от това дали лицето или колегата Иванов, или Петров, е гласувал в моя полза или против мене. Действията, които ще предприема, ако бъда избран като председател на този съд, ще бъдат насочени към развитието на съда, без да се интересувам от това, че някой може да не ме е харесал и да е гласувал против мене.

По отношение на забавянето на делата имаше въпрос или беше част от въпрос, да.

ЛОЗАН ПАНОВ: Тъй като стана дума за забавянето на делата, моят въпрос е в смисъл - какви мерки ще предприемете за забавянето на производствата и по-конкретно неизписването на съдебните актове в дълъг период от изваждането им за решаване. Това е единият въпрос.

Вторият въпрос е свързан със специалните разузнавателни средства и променяната практика от предходното ръководство на Софийски градски съд. Мисля, че я познавате, има позиция и становище дори на нарочната комисия в този смисъл.

И, разбира се, случайното разпределение и проблемите, които бяха създадени в съда и намериха широк отзвук в периода края на 2014 г. - 2015 г., които създадоха предпоставки за промяна ръководството на съда?

Благодаря.

СВЕТЛИН МИХАЙЛОВ: Благодаря, г-н Председател. Първият въпрос беше какви мерки ще предприема по отношение на неизписаните съдебни актове, забавените производства.

Подобен въпрос ми беше зададен на общото събрание, на който отговорих по следния начин, защото въпросът беше формулиран малко по друг начин - какъв е според мен разумният срок за изписването на съдебните актове в условията на свръх натовареност. В условията на свръх натовареност, за която никой от седящите тука около тази маса не се съмнява, на Софийски градски съд, аз лично смятам, че разумният срок за изписването на обявените за решаване съдебни актове, е 3-месечният такъв, който макар да не съответства на процесуалния закон, едномесечният, би дал възможност за по-голямо спокойствие в работата на колегите при изписването на съдебните актове. Въпросът с разглеждането на делата е свързан с материалната база на Софийски градски съд и невъзможността да се увеличава безгранично броят на откритите съдебни заседания, които се провеждат, така че да могат да бъдат насрочвани тези дела. Наскоро получих една молба, може би преди да вляза в болницата, получих една молба за определяне срок при бавност, защото дело, което беше постъпило в началото на февруари или края на януари месец, аз бях насрочил в открито съдебно заседание за първото заседание след съдебната ваканция, в смисъл тази лятната съдебна ваканция. В това писмо или в тази молба за определяне на срок при бавност беше посочено, че с това си насрочване аз съм нарушил принципа за разумния срок при разглеждането на делата. Принципът за разумния срок за разглеждане и решаване на делата е предвиден в чл. 12 от Гражданско процесуалния кодекс. В него е посочено, че съдът следва да разглежда и решава делата в разумен срок. Не считам,

че насрочването за следващата седмица или за следващия месец за разглеждането на дело, което по моя график щеше да бъде седмо или осмо дело, само на моя доклад, би довело до спазването на този разумен срок, защото, според мене, всеки един от нашите колеги трябва да направи категорична преценка за собствените си качества и да намери баланса между срочността на изписването и качеството на изписването на съдебните актове. Дали ще го насроча от февруари за март, но понеже ще бъде претрупан с много дела, които са излезли преди това за изписване, ще намеря възможност да го изпиша през лятото или в началото на следващата съдебна година, е въпрос, който е свързан с дейността на всеки съдия. Аз лично смятам, че повече от 7 дела на доклад на един въззивен съдия в Софийски градски съд е немислимо, че ще бъдат изписани в разумните срокове, защото въззивно... /Намесва се Ат. Дишева: На седмица ли?/ На седмица, да. В Софийски градски съд, ако не знаете, колегите заседават един път в седмицата. Седем, а във въззивно отделение много рядко делата се отлагат. Едно на 20 се отлага. Всичко останало излиза за решаване, тъй като аз ви казах - няма да соча други доказателства, поддържам жалбата - и делата се обявяват за решаване.

По отношение на мерките, които ще предприема за такива лица, които не си изписват системно или срочно не си изписват съдебните актове, аз мисля, че отговаряйки на другите въпроси по някакъв начин съм отговорил и на този въпрос. Първо, дългият ми престой, като магистрат в системата, е доказал това правило, че всеки от нас може да изпадне в такава невъзможност да изпише съдебните си актове в един момент. Затова, първата работа на административния ръководител, според мене, е - когато констатира такава системно неизписване на съдебните актове, е да

осъществи правомощията си спрямо съдебните помощници и да създаде условия на този колега да се опита той да си изпише съдебните актове в установените срокове.

Само за пример ще дам, пак от предишния ми мандат като административен ръководител. Беше нашумял случаят, болшинството от колегите си спомнят, с две колежки, изключителни юристки, на които бяха останали около 500 дела, 400 и нещо дела, които бяха обявени за решаване и не бяха написани в доста дълъг срок. Тогава нямаше такива съдебни помощници, г-н Магдалинчев, били са само във Върховния съд, направих всичко възможно да им осигуря възможността, да ги пусна в отпуска, да ги освободя от влизане в заседание, така че да могат да изпишат тези съдебни актове и след изтичането на един разумен срок, когато те не се справиха с тези неща, изпълних правомощията си и сезирах Висшия съдебен съвет за налагането на дисциплинарни наказания на тези колеги. Моето предложение за дисциплинарно наказание беше за намаляване на трудовото възнаграждение в размер на 25 %. За съжаление, след извършената проверка на дейността на тези колеги, Висшият съдебен съвет в тогавашния си състав прие, че са изключително тежки дисциплинарните нарушения и уволни тези две колежки. Уволнението е само едната страна. Другата страна, тези 500 дела останаха ненаписани. Как реагирах в този случай? Поех отговорността, тъй като тогава това не подлежеше на решаване от общото събрание, поех отговорността, говорих с колеги, които поеха тези 500 дела, насрочиха ги отново в открити съдебни заседания, така че да бъдат обявени, за което в рамките на една година, по моя заповед, на същите тези колеги не бяха разпределяни нови въззивни дела, за да могат тези 500 дела да бъдат вкарани в съдебна зала и да бъдат разрешени. И ако трябва да отговоря

конкретно на въпроса, ако бъда избран като административен ръководител ще действам точно по същия начин. Когато констатирам, че е налице такова системно неизписване на съдебните актове, ще се опитам да осигуря възможности на колегите, за да се справят с този пропуск в своята работа, независимо дали ще бъде чрез съдебни помощници или по друг начин, и едва след като тези мерки не дадат резултат ще пристъпя към упражняване на другите си правомощия като административен ръководител.

Не знам дали имаше още въпроси? /Л. Панов: За СРС-тата/ А, за СРС-тата, да. /Л. Панов: И случайното разпределение./

Да. Може би за случайното разпределение, първо. Доколкото знам, в настоящия момент в Софийски градски съд се използва утвърдената система от Висшия съдебен съвет за случайното разпределение на делата. Колко е случайно не знам. Знаем само, например, че четирима дежурни по обезпеченията, на единия от тези четирима дежурни се падат 4 дела в един ден, от общо 6 постъпили. Може би тази система се нуждае от някаква доработка или някаква промяна, която обаче е решение не на председателя на отделния съд, а е решение на Висшия съдебен съвет. От нас бихте могли само да почерпите факти, които да ви дадат основание да приемете решение дали има нужда от промяна на тази система.

По отношение на това кой ще оперира със системата, ако мога така да разберам въпроса, в частност, категорично ми е становището, че заместникът на административния ръководител и ръководителите на съответните отделения са тези лица, които трябва да осъществяват случайното разпределение. Защо смятам така? Защото те ще бъдат на намален доклад, съобразно

решенията на Висшия съдебен съвет или пък сега вече, в частност, аз ще предложа, ако бъда избран, на общото събрание то да прецени какъв да бъде процентът на натовареност, и точно заради това аз лично смятам, че те са на по-малък процент натовареност само заради това, защото осъществяват и други функции, включително и случайното разпределение на делата. Да се приеме, че много хора ще бъдат на намален процент, защото в един момент осъществяват разпределението на делата, според мене означава избягването от отговорността, която следва да понесе административният ръководител и заместниците на административния ръководител.

СВЕТЛИН МИХАЙЛОВ: Разрешавал съм специални разузнавателни средства, по мое време специалните разузнавателни средства бяха сведени, беше намален техния размер, което си личи и от отчетните доклади, които съм представил, защото съм си позволявал само като бройка да ги кажа. Никога не съм имал притеснението си в качеството на административен ръководител и най-вече като магистрат, като човек, да отказвам използването на специални разузнавателни средства, така както са ми поискани от органите, които имат право да поискат използването на специалните разузнавателни средства. Затова съм писал и откази. Как да кажа, медийна или може би колегиални са тези неща, които са се случили след като аз съм бил административен ръководител по отношение огромния брой разрешения за използване на специални разузнавателни средства, но аз лично смятам, че всеки случай е конкретен и ако всяко искане е подкрепено с достатъчно мотиви или пък с достатъчно доказателства, и влиза в рамките на закона няма пречка да бъде разрешено, какъв ще бъде броят зависи от това какви искания ще

бъдат направени. Тогава, сега знам, че в Софийски градски съд например има специален заместник-председател, който се занимава с разрешаването на специални разузнавателни средства, една от идеите ми е, че ще има промяна по отношение на броя и задълженията на заместниците на административния ръководител.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Колеги, други въпроси?

Г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Михайлов, аз ще задам същия въпрос, който зададох и на колегата, който слушахме преди малко във връзка с административните дела, които не са приключени в Софийски градски съд. От 11 години Софийски градски съд не образува административни дела. Въпреки това продължават да идват при нас постановени съдебни актове в този период. Доколкото разбрах от колегата, който преди малко го изслушахме, гледат ги въззивните граждански съдии и състави. Та въпросът ми е – ще организирате ли ако станете председател на този съд така, че тези дела да приключат в този съд по най-бързия начин.

СВЕТЛИН МИХАЙЛОВ: Благодаря за въпроса. Мисля, че 2008 г., 2007 г. създадоха отделните съдилища. До този момент в Софийски градски съд съществуваше Административно отделение, като всеки състав беше със състав от трима съдии. След като се въведоха тези неща върху колегите, които бяха част от това Административно отделение легна отговорността по отношение приключването на нерешените административни дела, които бяха заведени или поне така си спомням, преди 1 март. Към тях трябва да прибавим и точно тези дела, тъй като ако се постанови акт и се върне делото от Върховния административен съд за ново

разглеждане, то отново отиваше в това отделение. Какъв е в настоящият момент броя на тези дела не мога да Ви отговоря, но аз лично като член на въззивен състав преди няколко месеца получих едно, което е свързано с определянето на паричното обезщетение при боновете, което е двуфазно производство, дотолкова доколкото прочетох, за Усойка, което прочетох в настоящия момент, насрочил съм го в открито съдебно заседание и смятам да го реша в първото съдебно заседание, тъй като преди да, то е нещо подобно както се вкарват, делбените дела се вкарват във втората фаза в архив, беше изготвена и е приета съдебно-техническа експертиза, оценителска, която да даде заключение за размера на обезщетение. Сега, ако ми бъде направено искане за нова съдебна експертиза, това е вече въпрос по преценка на конкретното дело, но ще се стремя да го насроча в .... Тя дълго време е била такава внесена в архив, в смисъл не е имало никакво движение по нея. Да. Нищо друго не мога да кажа по отношение на броя на административните дела. /говорят помежду си/ Не мога да кажа. Знаем, че сега вече няма, макар и да стои отгоре абривиатурата "Административно отделение", всички колеги гледат и стандартните въззивни дела, които са на съда. Горестой абривиатурата, гледам, че някои си пишат: АО отгоре, не пишат въззивно гражданско, а пишат АО.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, че втори път вземам думата. Много се впечатлих от тези 500 ненаписани дела, за които Вие сам започнахте да говорите. Това пак във връзка с натовареността и с евентуалната дисциплинарна отговорност, и във връзка с евентуалните мерки, които бихте предприели за натоварването. Защо тогава позволихте да се стигне до тези 500 ненаписани дела. Цифрата е много впечатляваща, това не са дела

от 1-2-5 месеца, не са и дела от една година и за в бъдеще смятате ли, приблизително 200 дела е разумно, при положение, че нито едно дело не е написано. Какво смятате в бъдеще да предприемете в тази връзка. Аз ще Ви подсказва – някакви периодични проверки, някакъв мониторинг, 500 дела е много голяма цифра и 100 е голяма, но 500 е нещо, което...

СВЕТЛИН МИХАЙЛОВ: Питате ме как съм позволил. Не, не съм позволил, аз наследих проблема от председателя преди мен, в смисъл такъв делата бяха неизписани и това бяха едно от първите ми действия, които предприех. Мисля, че достатъчно ясно обясних, че когато констатирам, да, към настоящия момент мисля, че са правят някакви проверки периодични по отношение на срочността на изписването на делата, тази практика я смятам за уместна, която няма нужда от промяна и когато при извършването на такива проверки се констатира, че колега започва вече сериозно, не с 500 дела, разбира се, а с 50 или там колкото се случат дела да се забавя извън този срок, който считам за разумен – 3-месечния, ще предприема действия и аз мисля, че ги описах тези действия. Ще се опитам да им създам възможност. Аз проблемът го наследих, може би колегите, които са били в Софийски градски съд го знаеха, това беше с две изключителни съдийки, които гледаха делби, вещни спорове, но които в един момент просто отказаха да си изписват съдебните актове и този момент окончателното отказване, след като направиха опит да им дам възможност да изпишат поне част от съдебните актове и този момент настъпи още в началото на предишния ми мандат, мисля, че беше 2004 г. към края и 2005 г. ако не се лъжа мисля, че ВСС ги уволни и двете.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви. Съдия Михайлов, аз имам един въпрос, който е във връзка с това, което казахте преди два въпроса, а именно, че имате идеи, свързани с броя заместник-председатели и функциите, и задълженията, които те ще изпълняват. Бихте ли уточнили какво точно имате предвид. Това е първият ми въпрос.

И вторият може би е по-общ и той е свързан с това - всяка една концепция може да бъде реализирана от административния ръководител, но това може да бъде сторено не само с неговите усилия, но и с екипа, който той е сформирал. Бихте ли ми казали по какви критерии, по какъв начин бихте сформирали Вашия екип, който да реализира отразените в концепцията Ви идеи.

СВЕТЛИН МИХАЙЛОВ: Благодаря за въпроса. Аз мисля, че на част от него отговорих, ще си позволя ако бъда избран за административен ръководител, ще си позволя да направя предложение за заместници на административния ръководител пред вас едва след като бъде проведено Общо събрание, което да утвърди структурата на Софийски градски съд, броя на отделенията, съставите в тези отделения, едва тогава ще може с яснота да се знае колко заместник ръководители на съда са необходими и да се направи и предложението. Когато говорих за настоящата структура на съда аз мисля, че бях категорично ясен, не смятам, че Софийски градски съд се нуждае от специален съдия, заместник на административния ръководител, който да се занимава само с даването на разрешения за използването на специални разузнавателни средства. В тази връзка го казах. И последната част на въпроса е как мисля да избира заместниците на административния си ръководител. Това, което ще търся в тях е компетентност, диалогичност, уважение сред колегите си, като в

никакъв случай няма да подмина с лека ръка и предложенията, които би могло да ми направи Общото събрание на Софийски градски съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря.

Други въпроси? Не виждам други желаещи да зададат въпроси. Благодаря Ви. Ще Ви помоля да изчакате отвън. Благодаря.

СВЕТЛИН МИХАЙЛОВ: Благодаря ви и спорна работа!

/От залата излиза Светлин Михайлов/

ЛОЗАН ПАНОВ: Има искане за пет минути почивка. До 13,10 ч. Благодаря ви.

/След почивката/

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, изслушахме двамата кандидати за поста. Продължаваме с разглеждането на точка 1. Позволете ми аз да започна. Днес предстои да вземем решение за избор на председател на най-големия окръжен съд в страната. По традиция липсваше голям интерес за този пост и то не защото можещите съдии, които биха могли да се справят с управлението на съд са свършили, а защото хората, които са готови да работят в условията на безпрецедентна атака са на изчерпване. Предишният председател на съда, на Софийски градски съд работи именно в условията на такава безпрецедентна атака, а креативността на използваните методи придоби всевъзможни форми на упражняване на тормоз и въпреки това това ръководство на Софийски градски съд успя да направи достатъчно разкрития за работата на неговите предшественици, които да достигнат до компетентните органи, с оглед на това някой да понесе отговорност. До този момент обаче

наказани няма, а по-скоро станах свидетел на това как се раздаваха индулгенции. Случилото се е демотивиращо и деморализиращо колегите магистрати и за цялата съдебна система, и е напълно закономерен настоящия резултат, когато за кандидат на Софийски градски съд към настоящия момент имаме един според мен скандално прославил се председател на същия съд. Периодът на управлението на Светлин Михайлов може според мен да се определи с емблематичното изказване на друг член на ВСС към онзи момент и настоящ член на Конституционния съд съдия Константин Пенчев от 2009 г.: "следя Софийски градски съд от 30 години, никога не е имало толкова скандален мандат. Първият мандат бе провал за съда, вторият мандат би било позор". Това казва Константин Пенчев. Едва ли има по-неподходяща кандидатура от кандидатурата на Светлин Михайлов да оглави този съд. Именно по негово време се посяха семената, които по-късно бяха пожънати при управлението на Владимира Янева и нейния мандат. По времето на предишния мандат на съдия Михайлов съдът се прослави с доста неща, някои дори надхвърлиха пределите на родината ни и определено мога да кажа, че всички от тях не мога да нарека положителни. Затова днес членовете на ВСС с избора си ще дадем ясен отговор дали в ренесанса на миналото ние виждаме бъдещото на съдебната реформа. За мен съдия Михайлов е доказал своя управленски опит и аз не бих му дал възможност и не бих му дал доверие за втори негов шанс. В тази връзка ще припомня онзи простичък закон, който гласи, че не може да повтаряш една и съща грешка и да очакваш различен резултат. Изпълнението на политически поръчки, кражбата на фирми с помощта на съда не е започнало с казуса "Белведере", а много преди това. Ето защо считам, че изборът на стария нов председател

на СГС ще даде ясен сигнал и категоричен отговор доколко независим е ВСС при неговия новоизбран състав и по новите правила за ВСС. По тази причина ще цитирам Румен Янков, светла му памет: "за независимостта на съдебната система трябва да се съди от дейността на ВСС, доколко той е проведенник на политически, роднински или приятелски назначения. Назначенията, основаващи се на трайни, повтарящи се в миналото контакти на зависимост на едни от други лица са в основата на правосъдието в сянка. Веднъж назначен на някой от тези основания ръководител при повишаването му в служба игнорира политическите, дивиантните, противниците на приятелите, търси родствениците и критерии в случая не са качествата, а лоялността. Така правосъдието от страж на закона лесно се превръща в банка за услуги". Моят избор в случая е категоричен, аз ще подкрепя съдия Евгени Георгиев, който не носи тежкото бреме от миналото на съдия Михайлов, а от резултатите от гласуването на Общото събрание на съдиите от Софийски градски съд очевидно половината от присъстващите са на същото мнение. Съдия Евгени Георгиев участваше в ръководството на Софийски градски съд в период от месец март до месец юни 2015 г., показал е своите възможности, изслушването показва и разликата между двамата кандидати, за мен тя беше очевидна, освен това той има богат опит в областта на нещо много важно за съдебната система, а именно медиацията. Така че моята подкрепа ще бъде за съдия Евгени Георгиев.

Други изказвания?

Г-н Мавров, заповядайте!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колеги, аз ще гласувам за г-н Михайлов. Не искам да работя под чужди въздействия, а се мъчат да ни поставят под такива. Чухме отговорите му по отношение на

много нападки спрямо него. Трябва ли да вярваме на тези нападки или на техните източници? Трябва ли да вярваме в това, което пише вчера за председателя на Върховния касационен съд и неговата съпруга? Ние сме съдии. Ние работим с конкретни факти. Аз не вярвам на това, което писаха срещу Светлин Михайлов, както не вярвам на това, което вчера писаха срещу председателя на Върховния съд. Познавам работата на г-н Михайлов и то от дълги години. Бих казал, че сме приятели. Познавам отношението на изпълнителната власт тогава когато Светлин Михайлов ръководеше Софийски градски съд. Разбираме, че има проблеми с неговите имоти, но той ги е декларирал. Нека компетентните органи на проверят. Доколкото разбирам е извършена проверка. Знам, че много държавни органи ползват и са ползвали отнети по съответния ред моторни превозни средства, включително и аз съм ползвал такива. Моля ви, дайте да не се връщаме към неща, които аз поне смятам, че отдавна са отминали. Да, Софийски градски съд е много тежък за управление, много тежък съд. Винаги при това управление ще има колеги, които са недоволни, но може би както има колеги, които са изказали своето мнение, така както председателя на Върховния съд ги цитира днес, има много, много други колеги, които преценяват и знаят, че това ръководство е било успешно. И не непразно точно тази тежест в работата на Софийски градски съд показва и мандатите след мандата на г-н Михайлов. Няма нито един изкарал мандат до край. Колеги, скоро под тези външни въздействия ние няма да имаме кандидати за административни ръководители, защото много скоро от тях няма да зависи нищо, те ще бъдат едни статистики, ще подписват едни фактури, ще се грижат за дребни строителни неща.

Искам още нещо да кажа. Не зададох въпроса и на двамата, както на г-н Георгиев, затова не го зададох и на г-н Михайлов. Знаете ли, че той в този период ръководеше и съда, и си гледаше съдийската работа и отгледа две малки деца, сам. Имаше малка помощ от родителите му, но общо взето той се справи сам с две деца. Познавам го като много отзивчив юрист и когато се е наложило да го попитам нещо, свързано с наказателни дела, винаги е откликвал. Моля ви, нека да спрем да се поддаваме на външни влияния. Моля ви, нека преценяваме това, което чуваме тук в залата. И двамата кандидати се представиха много добре, но г-н Михайлов ми направи впечатление на една пълна изчерпателност и познаване на точната картина, такава каквато е в Софийски градски съд, който наистина в годините беше водещ съд, и в който атмосферата за работа беше прекрасна. Сега доколкото чувам и ми е много неприятно, колегите се разминават по коридорите като си обръщат главите в другата посока. С чиста съвест ще гласувам за г-н Михайлов. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-н Мавров.

Други изказвания?

Г-жо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви. Колеги, без да се поддавам на външни въздействия и никога досега не съм го правила, от кандидатите, които днес се явиха и бяха изслушани от нас, и въз основа на това, с което съм се запознала като приложени материали към конкурсната процедура аз ще подкрепя кандидатурата на г-н Евгени Георгиев и ще се аргументирам защо. Евгени Георгиев, видно от приложените справки е съдия, младши съдия от 2001 г., като през съдийската си кариера той е доказал своите изключителни професионални качества. Видно от

атестационните формуляри той е получил най-висока оценка от атестационните състави по отношение на качеството на правораздаването. Последната му атестация, която е гласувана от настоящия състав на ВСС е със 100 точки, който е максималния брой точки и всички ние знаем колко рядко се дава такава оценка за качеството на работата на магистрат. Освен това колегата Георгиев има изключителна международна квалификация, поради стажовете, за които се е явявал в тежки конкурсни процедури, получавал е стипендия и се е обучавал в САЩ, Германия, като е получил сериозни професионални отличия и международни награди, както заради придобития професионален опит в чужбина, така и затова, че този опит той е допринесъл за реформиране на съдебната система и решаване на нейните проблеми. Той е един от създателите на Центъра за спогодби и медиация и е приложил наученото, за да може да се разтовари съдебната система чрез алтернативните способности за решаване на спорове. Получил е професионално отличие и служебни благодарности за тази си работа както от ВСС, така и от Държавния департамент на Щатите за работата по съдебната менторска инициатива в Софийски районен съд и Софийски градски съд. Аз бях впечатлена от казаното при днешното изслушване от съдия Георгиев, че с неговия ценз и с професионални му умения той би могъл да работи в чужбина, но счита, че инвестицията, която е направена за неговото обучение трябва да бъде използвана именно за реформиране на нашата съдебна система и именно, за да бъде в полза на българските магистрати. Мисля си, че това много рядко може да бъде чуто и да бъде поставен личния интерес под този, подчинен в служба на системата и на обществото. Безспорни са и нравствените качества на колегата Георгиев, видно от становището на Етичната

комисия, поради което и моето мнение е, че той отговаря на необходимите изисквания за длъжността, за която кандидатства. Не следва да се подценява и това, че видно от протокола на проведеното Общо събрание той е получил и по-голяма подкрепа на колегите от Софийски градски съд, която е необходима за едно разумно и ефективно управление на съда. Ето защо аз считам, че от двамата той е по-достойния кандидат и ще го подкрепя, като залагам на един нов и непознат модел на управление на Софийски градски съд, с надеждата, че той ще бъде по-добър от предходния. Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Пашкунова.

Колеги, други изказвания?

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Аз съм водена от разбирането, че всеки от нас при такъв важен избор трябва да изрази позицията си и да я обоснове, а не да разчитаме на изказванията на другите колеги и затова ще си позволя, без да повтарям, ще се опитам да не повтарям това, което казаха предходните колеги или това от тях, което споделям.

Считам за важно да заявя, че върху мен не е упражняван никакъв външен натиск. Не знам за какъв външен натиск говори колегата Мавров, но повтарям – върху мен такъв натиск не е упражняван и ми се струва твърде притеснително да се правят тук изявления, че такъв натиск е упражняван, а пък ако някой е бил подложен на такъв натиск, той трябва да го оповести.

Изборът, както казах е отговорен, да не кажа съдбовен поне за работата на Софийски градски съд. Аз също много внимателно четох материалите и заради това държах, както в много други случаи преди това съм имала възможност да обърна

внимание, всичко да бъде поставено открито, така щото да имаме достатъчно възможност да се запознаем с него и именно в тази връзка беше въпроса ми или забележката ми към съдия Михайлов затова, че не е дал предварително отговори на въпросите. Аз ще гласувам в подкрепа на кандидатурата на съдия Евгени Георгиев, защото от концепцията и от отговорите, които чухме всички ние на днешното заседание аз стигам до извода, че той добре познава състоянието на органа на съдебна власт, за чийто административен ръководител кандидатства. За разлика от другия кандидат той е бил непрекъснато там, поне през последните 5-6 или 7 години, бъркам годините, но за разлика от съдия Михайлов той през последните пет години или шест е бил несъмнено съдия в този съд. Съдия Георгиев знае проблемите на този съд, те са изведени и са ясно посочени. Ще си позволя да се позова на неговия опит, макар и много кратковременен като заместник на административния ръководител. Показателно е обаче, че за този кратък период от време тогавашния ръководен екип на Софийски градски съд получи признание, поне официално признание от тогавашния състав на ВСС, а е излишно да споменавам, че временното ръководство на Софийски градски съд тогава беше назначено от ВСС за справяне с едни проблеми, които бяха станали обществено достояние и ми се струва не са отречени и към днешния момент. Позоваването на проблемите и на достиженията в съда в концепцията на съдия Георгиев е направено ясно, с посочване на конкретни документи, писма и други актове, за разлика ми прави впечатление от концепцията на съдия Михайлов, който особено в заключителната си част, в частта, която говори какво би направил като председател на съда, там според мен липсва каквото и да било конкретност, а едни общи изявления, че ще спазват принципите, ще се спазват насоките и т.н. Съдия

Георгиев по мое виждане предлага конкретни разрешения и мерки, и много е впечатляващ според мен неговия аналитичен подход към проблемите и към разрешенията, и систематизацията. Вярно, че това е концепция, вярно, че тя е писана спокойно, вероятно дълго, същевременно обаче този подход към проблемите и към възможностите за тяхното разрешение показва начина, по който този съдия работи, и по който би работил и като административен ръководител.

На следващо място аз подкрепям всичко това, което колегата Пашкунова каза за новаторския подход, който аз съзирам в концепцията и в изявленията на съдия Георгиев при управлението на съда. Няма да подкрепя кандидатурата на съдия Михайлов, защото считам, че действително по време на предходния му мандат, който вярно, че е бил доста назад във времето, но имало е организационни проблеми в работата на съда, за значителна част от тях аз самата черпя информация от обсъжданията, които са проведени при провело се на 1 юли мисля, че беше, 2009 г. обсъждане на кандидатурите за председател на Софийски градски съд тогава и не без значение е обстоятелството, че на част от тези изявления, твърдения са направени от колеги от Софийски градски съд, които вярно, че също са били кандидати в тази процедура, но те са застанали, образно казано, с името си и са направили такива твърдения, които след това не са опровергани. Аз за мое разочарование не успях да бъда убедена в интегритета на съдия Михайлов и пак се връщам към това, че той не отговори своевременно и по мое виждане с нужните документи на вярно много и част от тях, подкрепям неговото становище, тенденциозни нападки към името му. От друга страна ще кажа само няколко думи и с това ще завърша, относно интегритета на съдия Георгиев. Това,

което като упрек към неговите нравствени качества успях да съзря от медийните публикации е притежаването на акции в Корпоративна търговска банка, а днес колегата Новански изложи и за несъответствие в декларирани в предходни периоди притежавани акции, съответен брой и стойност, не запомних цифрите, които впоследствие липсвало данни кога са отчуждени, какъв доход е получен от тяхната продажба и т.н. Първо аз считам, че придобиването на акции в Корпоративна търговска банка, доколкото си спомням, 5 или 6 години, 2008 г. или 2006 г. значителен период от време преди обявяването на производство по несъстоятелност, изобщо възникването на проблеми, свързани с тази банка не може да се вменява като неморално качество. Не мога да направя за себе си извод, че закупуването на тези акции, а и на другите, за които колегата Новански спомена, по някакъв начин влияе върху интегритета и върху нашата преценка за интегритета на съдия Георгиев. Много пъти и днес стана въпрос, вероятно и при следващи избори, а и при други говорения ще става въпрос, ние ще имаме възможност да изричаме, че съдията освен съдия е и човешко същество, глава на семейство, в голяма част от случаите и т.н., т.е. той има право да реализира доход от дейности, които не са забранени или да направи опит, както се оказа в случая, или както се твърди, че е било в случая, да направи опит да реализира такива доходи. А пък несъответствието в декларирани преди повече от десет години ми се струва декларации и сега декларацията, която е подадена през 2017 г. ние също не можем да установим и аз не съзирам проблем в това, че декларация преди 8 или 9, или 10 години, не помня, са декларирани едни акции по стойност и брой, а пък през 2017 г. са декларирани други, защото ние не сме изследвали всички междинни декларации. Факт е, поне не съм

видяла данни за обратното, че в констатациите на Сметната палата няма такива за несъответствие на декларираните данни с фактическите, с конкретните фактически обстоятелства.

И още нещо, понеже от колегата Новански, съжалявам, че се позовавам, но той беше единствения, който зададе въпроси в тази връзка, ми се струва, че направи изявление, че съдия Георгиев има забавени дела. Аз понеже участвах в заседанието на Комисията по атестирането и конкурсите, на което обсъждахме твърде подробно атестациите на двамата кандидати, след това и на Съдийска колегия, подобно обстоятелство не е било надлежно и ми се струва, че следва да бъде направено пояснението, че става въпрос за продължителност на съдебните производства, а не за забавяне на изготвянето на съдебните актове. Иначе излиза, че всички ние сме гласували за атестацията на този кандидат, говоря за съдия Георгиев, той мисля, че има 100 точки, ако не бъркам, сме гласували за такава висока атестация при неверни фактически обстоятелства, което не считам поначало, че е правилно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Дишева.

Колеги, други изказвания?

Г-н Новански, заповядайте!

БОЯН НОВАНСКИ: Една забележка само. Не знам как да го наречем, декларациите на Сметната палата са публични. Аз оттам ги взех, те ги има в интернет, от 2007 до 2017 г. абсолютно всичко е публично и е елементарно да направите тази справка и ще видите, че от 2008 г. до 2017 г. движение в тези акции няма, нито продажба, нито изгубване, нито прехвърляне, нито каквото и да е, 2017 г. се появяват. Декларирани са едни през 2008 г., след това няма продажба, в смисъл няма прехвърляне, в смисъл няма отбелязване в декларациите и това е публично, то всеки може да го

види. В Сметната палата е публична декларацията, няма какво да изследвате. Ето сега може да си направите тази справка. Мен това изключително много ме притеснява, защото доколкото разбрах в началото акции не са прехвърляни за тези десет години, впоследствие се оказва, че май се прехвърлени, ама инвестиционния посредник не ми го е казал и реално са прехвърлени акции и са продавани, за да обявят накрая 58 акции, съответно тази продажба на акции и респективно получаването на средствата от тях не е отразена в данъчната декларация, в декларациите на Сметната палата. На това нещо аз не намерих отговор и става дума за доста сериозна сума между другото, защото факт е, че 450 акции, сами може да видите цените какви са и ако са продавани в период на тези десет години става дума за над 20 хиляди лева. /намесва се Боян Магдалинчев – в тези декларации има графа, раздел за деклариране доходите/ Боян Новански – ако проследите, сега можете да го направите, ще видите, че няма декларации, в декларациите в Сметната палата няма отразяване за движението на тези акции в продължение на десет години. Очевидно там се е случвало нещо. Самият той го каза.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Други изказвания?

Г-жо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Не съм имала идея да проследя декларациите на единия от кандидатите и не мога да знам дали това, което каза колегата Новански е точно така, разбира се, аз изобщо не подлагам на съмнение това, което казва той и от неговата добросъвестност при изнасяне на тези обстоятелства, но пред мен стои въпроса защо в Сметната палата не е направено съответното отбелязване за липса на движение в тези акции,

тяхната продажба, придобиване на някакви парични средства и т.н., което знаем, че в други случаи се прави. Какво е Вашето обяснение?

БОЯН НОВАНСКИ: След 2008 г. са декларирани брой акции. Сметната палата какво може да направи? Десет години след като са купени първите акции, десет години след това се декларират следващия брой от 58.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Г-жо Керелска, това не е функция на Сметната палата, а на лицето. То трябва да ги декларира. Негово е задължението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други изказвания?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Сметната палата и не отбелязва несъответствието.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Тя нямаше тези функции, които има Инспектората в момента. Не забравяйте! /говорят всички в залата/

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Така че продажба се отразява и може да се проследи. Обикновено Сметната палата като прави проверки насрещни, тя гледа декларациите, които са пред данъчните и така всъщност хваща несъответствията, те не правят разследване.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не е вярно. Имат връзки с Нотариална служба, с КАТ и с банки.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други изказвания?

Г-н Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви, г-н председател. Позволявам си да взема думата, като всяко нещо, което ще сторя няма да бъде с поглед към миналото, а към настоящето и към бъдещето, или поне така ще се опитам.

Колеги, ние сме изправени пред изключително важен избор и той е важен, защото е труден. Ние трябва да изберем председател на най-натоварения съд, окръжен в страната, но това не е най-големия проблем, ние трябва да изберем председател на съд, който има видими проблеми. Лесно беше да изберем председател на съд, в който няма проблеми, в който има пълен консенсус по отношение на кандидатурата на се колега, това беше лесен избор. Очевидно ние не сме изправени пред такъв. Много хора от тук стоящата на масата са били в Градски съд, аз съм имал честта да бъда два пъти, там е започнала кариерата ми, след което съм бил и съдия в Софийски градски съд. Истината е и смятам, че това не е носталгия, че когато за пръв път отидох в този съд той беше един великолепен съд, работещ прекрасно, с изключителни професионалисти, които правораздаваха там и най-важното, може би най-ценното на този съд беше, че колегите бяха близки, нямаше проблем, имаше колегиална среда, която позволяваше всеки един да реализира своите качества. За съжаление към настоящия момент ние не сме в тази ситуация. Софийски градски съд има проблеми не само от професионално естество, свързани с натовареност, липса на условия, свързани с различни противоречия между колегите, които правораздават и се занимават с наказателно, гражданско, търговско, отделните отделения в съда, аз имам категоричното усещане, защото все още познавам твърде много хора в този съд, че там проблемите не са само професионални, но са лични. Аз имам чувството, че колегите в Софийски градски съд, колкото е да е неприятно да го кажа, ми се струва, че имат лични проблеми, не се харесват достатъчно и трудно биха могли да застанат зад една обща идея. Самият факт, че ние имаме Общо събрание, на което голям брой колеги въобще не са отишли, имаме

гласуване, което сочи за едно разединение, поне мен ме убеждава, че в този съд има проблем, а нашата задача е да изберем този кандидат, който според мен би бил по-подходящ да разреши проблема. Въобще не искам да се връщам в миналото, както и нито дума няма да кажа за медийните публикации, за съжаление те бяха голяма част от тази дискусия. При съпоставката на двамата кандидати на мен ми се струва, че няма съмнение, че и двамата познават работата на съда. Нямам съмнение за това, че те и двамата имат визия за това какво би следвало да се промени, която в известна степен беше показана и в днешното им изслушване. Съпоставяйки ги двамата, веднага бързам да кажа, че аз бих подкрепил и ще го сторя съдията Георгиев като кандидат за председател на Софийски градски съд, защото го намирам по-подходящ да извърви дългия път, който трябва да бъде извървян, докато този съд беше стабилизирани. На първо място аз нямам никакво съмнение в почтеността на този кандидат. Не искам да обсъждам, както и казах, няма да обсъждам никакви медийни публикации, защото не съм убеден, че те са направени от безкористни и напълно обективни журналисти.

На следващо място аз смятам, че той има едно изключително важно за мен качество – съдията Георгиев е равно отдалечен от съдиите или поне тези, съжалявам да го кажа, групички, които са оформени в Софийски градски съд, които застават зад всеки един кандидат или издигат кандидат, и смятам, че той е независим в това отношение. Това е една от основните причини да смятам, че той би се справил.

На следващо място - на мен ми харесва това, че той смята, че работата на съда може да бъде подобрена чрез консенсусни решения. На мен ми се струва, че това е начина, това е

визията и виждайки колко е часа, 13,50 ч., искам да кажа само едно последно нещо – ние имаме три варианта за гласуване днес. Първи вариант да подкрепим един от кандидатите, без значение кой от двамата и третият вариант е да не подкрепим никой. Колеги, поне аз съм изпратен тук от хората, които са ме избрали, за да се опитам да взема трудни решения. Това, пред което сме изправени е трудно решение. Ако трябва да бъде максимално откровен – не познавам добре съдията Георгиев, бил съм в Градски съд когато той е започнал там като младши съдия, но никога не съм работил с него или поне не съм работил дълго време. Не съм сигурен, а и никой не може да бъде сигурен дали той ще се справи, но аз, както би казала колегата Пашкунова смятам, че той има възможност да се справи, ако получи необходимата подкрепа от своите колеги и институционална подкрепа от нас. На мен ми се струва, че той е кандидат, който може да се справи. Мисля, че това е причината да го подкрепя, вярвайки, че той ще успее.

Колеги, едно последно нещо. Крайно време е някой да каже – когато избираме председател на Градски съд ние никога няма да изберем измежду всички възможни, които биха се справили. Много малко са кандидатите да отидат на това място. Този съд е с твърде много проблеми, за да бъдат мотивирани много хора да се явят за тази позиция. Ето защо на мен ми се струва, че от твърде дълго време този съд стои без ръководство. Това е и причината да смятам, че ние сме длъжни да го изберем и ми се струва, без да мога да бъда сигурен, че ако този избор се провали, колеги, то вероятността следващия, или следващи да успее, няма да е много голяма. Това е и причината аз да гласувам по този начин.

И едно последно нещо във връзка с казаното от колегата Дишева. Взех думата и се изказах, не за да изразя позицията си,

защото на мен ми се струва, че не е необходимо всеки един да се изказва, в рамките на обсъждането на дадена кандидатура, напротив – по-скоро трябва да се изказваме само тогава когато имаме да кажем нещо, което не е казано до момента. Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Колеги, други изказвания? Няма ли други изказвания? Не виждам желаещи. Очевидно няма такива. Режим на гласуване.

Имаме 5 гласа за съдия Евгени Георгиев, имаме 2 гласа за съдия Михайлов, имаме 7 гласа против. Нямаме избор в днешната процедура.

ИЗБОР НА АДМИНИСТРАТИВНИ РЪКОВОДИТЕЛИ НА ОРГАНИ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

/След проведеното явно гласуване/

1. ОТНОСНО: ИЗБОР на административен ръководител – председател на Софийски градски съд

Кандидати:

- **Евгени Димитров Георгиев** – съдия в Софийски градски съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестиран с решение на ВСС по Протокол № 4/30.01.2018 г., комплексна оценка „Много добра“*);

- **Светлин Велков Михайлов** – съдия в Софийски градски съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестиран с решение на ВСС по Протокол № 4/30.01.2018 г., комплексна оценка „Много добра“*)

**СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН
СЪВЕТ**

Р Е Ш И:

След проведеното явно гласуване при резултат:

За Евгени Димитров Георгиев – 5 гласа

За Светлин Велков Михайлов – 2 гласа

/7 гласа "против" и за двете кандидатури/

**НЕ НАЗНАЧАВА административен ръководител –
председател на Софийски градски съд.**

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека да извикаме и двамата кандидати.

/В залата влизат Евгени Георгиев и Светлин Михайлов/

Пред вас е таблото с резултатите, имаме 5 гласа за Вас, съдия Георгиев, 2 гласа за Светлин Михайлов и 7 гласа против. Така че няма избор.

/От залата излизат Евгени Георгиев и Светлин Михайлов/

Продължаваме със следващите точки от дневния ред.

Точка 2 от дневния ред.

Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви. Точка 2 е предложение на Комисията по атестиране и конкурси към Съдийската колегия да бъдат приети Правила за дейността на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела и Правила за дейността на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество за граждански и търговски дела. Колеги, предвид напредналия срок искам само да спомена следното: при изготвянето на тези правила бяха проведени, макар и да не съм присъствал, те бяха изготвени от работна група към КАК. Преди изготвянето на правилата бяха проведени срещи с колегите, които работят в съответните мрежи, респективно с работната група, след което правилата, които са

качени на вашите компютри са пред вас, в Комисията по атестиране и конкурси имаше, бих казал, задълбочена дискусия, като ще обърна внимание само на два от акцентите, около които се дискутираше, а то е първият възможността на всеки един от членовете на Мрежата да заема тази позиция повече от един мандат и на следващо място дали при избора на колегите, които се кандидатира за работа в Мрежата да бъде правен в хода на избора отделен езиков изпит. По отношение на втория въпрос не беше взето решение, нямаше мнозинство, по отношение на първия се обединиха колегите в КАК затова, че следва да има само един мандат, както и беше предвиден специален начин за заместване на членовете, като част от членовете на състава би следвало да го напуснат преди другите, за да има приемственост. Аз участвах, защото бях определен за участник от страна на ВСС в Годишната среща на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела в Република България и обещах на колегите и смятам да спазя обещанието си да кажа това, което те ми казаха и да го предам на вас. Те казаха следното, бяха абсолютно категорични всичките, че евентуални правила, в които има забрана за втори мандат би било погрешно, доколкото и към настоящия момент няма достатъчно кандидати и при забраняване на тези, които са се съгласили да бъдат кандидати да се кандидатира за втори мандат, това на практика би създавало сериозен проблем при намиране на магистрати, които да работят с Мрежата.

На следващо място те бяха абсолютно категорични и по въпроса затова, че не следва да има отделен езиков изпит при кандидатстване, като те казаха, че няма причина това да бъде сторено, доколкото владеенето на език би могло да бъде

удостоверено по друг начин, чрез съответен документ от една страна, а от друга страна те декларираха, че ако такова изискване бъде направено те категорично няма да се явят на този изпит.

Общо взето може би трябва да кажа и моето становище, независимо, че съм гласувал за предвиждането само на един мандат за съдиите в Мрежата ми се струва, че трябва да подкрепим становището на колегите от една страна, а по отношение на това да бъде или да не бъде провеждан езиков изпит аз и в хода на заседанието в КАК гласувах против, смятам, че такъв изпит не трябва да бъде провеждан, не виждам причина, не смятам, че наш колега би излъгал за степента на владееене на език знаейки, че на практика той трябва да упражнява езика в упражняване на дейността си в Съдийската мрежа, евентуално въвеждане на такъв изпит би било израз на недоверие, който аз няма да подкрепя.

И на последно място пак ще кажа нещо, което казаха колегите в хода на годишната среща – участието в тази Съдебна Мрежа на практика не носи никакъв бонус, няма допълнително заплащане, няма никакви кариерни или други бонуси, на практика те осъществяват дейност, която на мен ми изглежда като про-боно. Нека не създаваме допълнителни спънки и нека повече магистрати да имат възможност да участват в дейността на тази Мрежа, защото дейността, която тя извършва наистина е важна.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, изказвания по точка втора?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ако няма изказвания, то тогава бих направил изрично предложение да бъдат коригирани предложените правила и в съответно наказателната, и в гражданската, като те бъдат коригирани по начин такъв, щото да няма забрана за повторен мандат, както и да няма необходимост от явяване на изричен езиков изпит. В случая става дума за промени в

чл. 2 по отношение на Наказателната мрежа, а именно в ал. 2, където след запетайката да отпадне "без право на втори пореден мандат" и провеждане на езиков тест, това е в чл. 9, буква "б" за проверка на езиковите познания, осъществени от външни експерти специалисти на съответния чужд език.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Това е за наказателните. За гражданските.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: За гражданските – чл. 9 и чл. 12 във връзка с дата за провеждане на езиковия тест по чл. 9, буква "б" от настоящите правила, както и чл. 14 – комисията провежда събеседване с кандидатите, издържали езиковия тест, както и чл. 13. На практика всички това са текстове, които са във връзка с провеждане на езиков тест.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви. Аз вземам думата, за да ви помоля това предложение на Шекерджиев да го подложите поотделно на гласуване, сега ще ви кажа защо – защото идеята за промяна на тези правила беше именно това, че едни и същи хора карат няколко мандата. Затова се заехме да се променят тези правила и недоволството, че едни и същи хора са членове на Мрежата. Т.е. искам да кажа, че аз съм против предложението да отпаднат двата мандата и затова искам поотделно да бъде гласувано. Благодаря ви.

ВЕРОНИКА ИМОВА: В работната група, колеги, ние обстойно обсъждахме и мненията на колегите от Мрежата както за международно сътрудничество по наказателни дела, така и на колегите, които се занимават с Мрежата за сътрудничество по граждански и търговски дела. Единодушно в комисията, пък и ние се съобразихме с мнението на колегите от тези мрежи, че трябва да

има приемственост, и поради тази причина приехме, че след изтичане на три години от първия мандат ще се обновява състава, но едновременно с това, за да има както приемственост, така и възможност да има и нови членове, които да освежават с нова енергия, нови идеи работата в тази мрежа, т.е. да няма право на членство за втори пореден мандат, а не изобщо да няма право на следващ мандат, колеги. Просто да има едно обновяване и разтоварване на част от членовете, които през годините са полагали усилия да работят в тази мрежа, но да се даде шанс и на нови колеги да упражнят своите умения, знания, квалификация в тази област.

По отношение на изпита за умения за боравене с чужди езици ние изхождахме от правилото, че трябва да авторитетно да се общува с чуждестранните колеги, които да представят на съответното, необходимо ниво говоримо и писмено говоримите езици английски, френски, немски, с които се общува, но аз действително, ако има мнозинство от колегите, които са съгласни, да се доверим само на сертификатите за владене на чужди езици, а да не подлагаме колегите и на писмен изпит от изрично определени специалисти-лингвисти от висшите учебни заведения, но ако се постигне едно всеобщо мнение, че не е необходимо да има такъв допълнителен изпит, а да се доверим на знанията на колегите, които са доказани с документи, нямам нищо „против“ да променя мнението си, но не и по чл. 2, ал. 2 във връзка с мандатността. Благодаря. Затова действително е уместно по отделно да се гласуват тези предложения.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Разбира се, че смятам, че трябва да бъдат гласувани по отделно.

ЛОЗАН ПАНОВ: За да преценим и другите членове. Имате ли някои от тях някакви резерви, за да може да ги подложим и тях на гласуване и ви предлагам по следния начин - първо да гласуваме чл. 2, с и без ал. 2 и съответно чл. 9, буква „б“ с и без нея? Някой друг от членовете имате ли някакви изказвания? Добре, тогава.

Първо по отношение на чл. 2, ал. 2 - нека да го сложим като два варианта. Единият е предложението такова, каквото е, с пълната редакция *„без право на втори пореден мандат“* и втората алтернатива да бъде, 5 години след запетайката, да отпадне *„без право на втори пореден мандат“*, точка.

Пак обяснявам. Единият вариант е чл. 2, ал. 2 - целият текст. Вторият вариант - чл. 2, ал. 2 без израза *„без право на втори мандат“*, т.е. изречението свършва *„мандатност от 5 години“*, точка.

Ето ги двата варианта на вашите монитори. Първият е чл. 2, ал. 2 така, както е предложен. Вторият е ... (Кр. Шекерджиев: Моето предложение е второто.) Второто предложение, да, *„без право на втори мандат“*, изречението на чл. 2, ал. 2 завършва с *„от 5 години“* точка.

Нека да отчетем резултата: 7 гласа „за“ варианта, който е предложен от самата комисия, 5 гласа за втория вариант. Имаме мнозинство, така че текста на чл. 2, ал. 2 остава с тази редакция предложена от вносителите *„без право на втори мандат“*.

Продължаваме с чл. 9, буква „б“. Нека първият вариант да бъде така, както е предложен *„б) провеждане на езиков тест за проверка на езиковите познания, осъществен от външни експерти-специалисти по съответния чужд език, определени с решение на Съдийската колегия на ВСС по предложение на Комисия по атестирането и конкурсите.“* Това е първият вариант.

Вторият вариант е член 9 да няма буква „б“, а буква „в“ и „г“, съответно стават буква „б“ и „в“ (Кр. Шекерджиев: Както и промяна за член 12 отпада „и датата на провеждане на езиковия тест по чл. 9 б."б" от настоящите правила" и чл. 14 да бъде променен в частта „*провежда събеседване с кандидатите*", като отпадне „*издържали*", а само с кандидатите. Така или иначе ...)

Така или иначе гласуването за чл. 9, буква „б“ съответно с резултата ще предопредели и съответните текстове, които са посочени по-долу. (Кр. Шекерджиев: Да.)

В момента гласуваме за член 9, буква „б“ да я има в текста или да я няма в текста на член 9. Първият вариант е да бъде такъв, какъвто е предложен с чл. 9, буква „б“. Вторият вариант е без буква „б“.

Нека да отчетем резултата: 4 гласа са „за“ текста на чл. 9, буква „б“, 8 гласа са за това да отпадне буква „б“ от член 9, което означава автоматично, че чл. 9 има „а“, „в“ и „г“, като съответно „в“ и „г“ ставата „б“ и „в“, нали така? (Гласове: Да.)

И съответно промените, които се правят в чл. 12, чл. 13 и чл. 14, нали така? (Кр. Шекерджиев: Точно така.) в съответствие с нашето решение по отношение на чл. 9, буква „б“.

Сега ви предлагам да гласуваме всичките правила в техния текст в пълнота. Правила за дейността на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела в Република България със съответните наши резултати гласуваме като чл. 2 и чл. 9, буква „б“. Режим на гласуване - гласуваме в цялост Правилата. Правилата са само за наказателни дела така, както са предложени.

12 гласа „за“. Благодаря Ви.

(След проведеното явно гласуване)

2. ОТНОСНО: Проект на Правила за дейността на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни, граждански и търговски дела в Република България

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.1. ПРИЕМА Правила за дейността на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела в Република България, с направените по време на заседанието промени.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме по-нататък. Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз ви предлагам, тъй като са идентични Правилата за граждански, да не гласуваме отделните промени, а да гласуваме изцяло по начина, по който гласувахме и с наказателните, защото на мен ми се струва, че няма основание да има разлика в Правилата за наказателни и гражданските.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, освен това няма основание да си променят колегите гласовете както са гласували до този момент (Кр. Шекерджиев: освен ако някой не изяви желание) Не виждам никой. Нямо никой „против“ по предложениия начин за гласуване. Така че режим на гласуване за Правилата на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по граждански и търговски дела в Република България. Текстове на чл. 2, ал. 2, чл. 9, буква „б“ са по начина, по който направихме това в предходното наше гласуване.

Нека да отчетем резултата: 12 гласа „за“.

Благодаря ви. Имаме решение по точка втора.

(След проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.2. ПРИЕМА Правила за дейността на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество за граждански и търговски дела в Република България, с направените по време на заседанието промени.

ЛОЗАН ПАНОВ: продължаваме с точка 3 от дневния ред.
Заповядайте, г-н Шекерджиев!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви. Колеги, ще си позволя да бъде максимално кратък при докладването оттук насетне предвид напредналото време. Предлага се от КАК, Съдийската колегия да вземе решение, като бъде преценено, бъде изведено като правило, да бъде изменено решението от 06.12.2016 г. в точка 3, която е относима към начина за пенсиониране на колегите, като се заменя израза и бъде прието, че „в едномесечен срок след навършване на установената в ЗСВ пенсионна възраст“ (което е старата редакция) бъде заменено *„считано от първо число на месеца, следващ месеца, в който магистратът навършва установената в ЗСВ пенсионна възраст“*. Идеята е, мисля, че е ясно, няма да я обяснявам.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, да, може би това е един от начините за разрешаването на споровете, които имахме досега по този въпрос. Считаю, че май се създава малко възможност за по-

различно тълкуване. Относно изразът „считано от първо число на месеца“ - някой може да го тълкува „считано от“, а докога? Нали разбирате? Или „се освобождава от първо число на месеца, следващ“ еди кой си. (Г. Чолаков: Да внася предложение пише, за освобождаване.) На първо число от месеца. Не от, а на първо число от месеца, следващ месеца, в който магистратът навършва установената в ЗСВ възраст. (Г. Чолаков: Това е началният срок.) Точно така. Иначе поставяме и начален срок, от който да започне - може и така да се тълкува. Аз и това ви го казвам, но сега това може да създаде и други проблеми. Това означава, че решенията трябва да се взимат предварително - някой може да навърши 65 години на 30-ти или на 31-ви, нали ме разбирате? Тогава ние го взимаме точно на тази дата. Не е ли по-разумно да се предложи примерно, „считано до пето число на месеца, следващ...“ , защото с оглед точно на този момент. Някой навършва или на 30-ти или на 31-ви - дали ще имаме възможност, може да има почивни, празнични дни. (Г. Чолаков: Значи предложението Ви е да има краен срок, а не начален?) Да.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, разбирам. Има второ предложение, само че ако си спомняте, когато взехме решение и възложихме на КАК да изготви тези правила, имаше позиция, че това трябва да бъде от деня на навършване на 65-годишната възраст. Съгласно чл. 165, ал. 1 ЗСВ: *„Съдия, прокурор и следовател се освобождава от длъжност при навършване на 65-годишна възраст...“*, т.е. конкретната дата, на която се навършва тази годишна възраст. Според мен това е най-обективният критерий, който би могъл да се възприеме, и в този смисъл, ако няма друго предложение, аз ще направя предложение в този смисъл, защото по този начин всеки един магистрат ще бъде

третиран по един и същи начин без тези разлики в това, когато единият се пенсионира, а денят на датата на настъпване на пенсионната възраст е в началото на месеца съответно в края на месеца, а и в крайна сметка нормата на чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ е прекалено ясна и в този смисъл моето предложение е в този смисъл, защото всичко останало е вече въпрос на организация в конкретна съдебна институция, където се пенсионира конкретният магистрат.

Заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря. В същия смисъл щеше да бъде и моето предложение, като тук само искам да уточня, че това беше разисквано в КАК преди да се достигне до това решение и това, което се предлага на вашето внимание получи по-голямата подкрепа, а другото не се възприе в КАК, но също аз считам другото за по-правилно - това, което Вие предлагате и затова щях да направя същото предложение, благодаря.

По отношение на това кой кога се пенсионира всичко е предвидимо - първо, пето число - не мога да разбера. Тази информация е известна на Съвета и винаги може да бъде проверена от администрацията на Съвета и от административния ръководител.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, всъщност има три предложения.

Първото е на КАК така, както е внесено при нас, а именно „считано от първо число на месеца, следващ месеца“. Първо се подлага на самата Комисия по атестиране и конкурси. (Прекъснат от Б. Магдалинчев: Аз оттеглям моето предложение при наличието на второ предложение.)

Значи има две предложения. Разликата всъщност е - предложението на КАК е „считано от първо число на месеца,

следващ месеца, в който магистратът навършва установената в ЗСВ пенсионна възраст", докато на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 ЗСВ „считано от датата на навършване на пенсионна възраст". Това са двата варианта, колеги.

Обикновено мнозинство. Имаме решение - „от датата на навършване на пенсионна възраст" така, както е посочено в чл. 165, ал.1 1, т. 1 ЗСВ. Имаме решение по този въпрос.

(След проведеното явно гласуване)

3. ОТНОСНО: Извлечение от протокол №7/20.02.2018 г., т. 5, на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет за възлагане на КАК-СК изготвянето на правила за освобождаване на магистрати на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

Изменя и допълва решението си по пр. № 27/06.12.2016 г., т. 3, като същото придобива следния вид:

„Възлага на Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия да внася предложения за освобождаване на магистрати в органите на съдебната власт, на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ считано от датата, на която магистратът навършва установената в ЗСВ пенсионна възраст."

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме със следваща точка четвърта.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви. Това е предложение на КАК да бъде поощрена, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, б. "а" от ЗСВ, съдията Таня Георгиева Ангелова - съдия в Окръжен съд - Добрич, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен". Според КАК са налице предпоставките за това.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, изказвания? Режим на гласуване.

Благодаря ви.

(След проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

4. ПООЩРЯВА, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, б. "а" от ЗСВ, Таня Георгиева Ангелова - съдия в Окръжен съд - Добрич, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с отличие „личен почетен знак първа степен - златен", за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, точка 5.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка пета е отново за съдия Таня Ангелова, като предложението е тя да бъде освободена, на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, считано от 01.04.2018 г.

Само искам да отбележа, че така предложеният диспозитив не е съобразен с гласуването от преди 5 минути. (Г. Чолаков: Преди 2 минути.) Аз не знам дали колегата днес не е била в заседание, не вярвам, но все пак съществува и такава възможност. Само да уточня 12.03. е... (Прекъснат от Б. Магдалинчев: Това означава, че ние трябва да я освободим, вече

трябва да е освободена. Днес е 13-ти.) (оживление в залата, обсъждат)

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, няма други предложения в крайна сметка. Предложението е само на комисията.

Добре. Режим на гласуване.

12 гласа. Благодаря ви.

(След проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

5. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Таня Георгиева Ангелова от заеманата длъжност „съдия“ в Окръжен съд - Добрич, считано от 01.04.2018 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка шеста. Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, точка шеста е свързана с отводи на участници, които вече са избрани като членове на конкурсни комисии за младши съдии.

Само с една дума ще кажа това, което предлага КАК защо го предлага. Принципът е следният - тогава, когато се предлага да бъде заменен избран редовен кандидат с някой от резервните, се взима предвид материята в случаите, когато се заменя и резервния, и този, който трябва да бъде заменен, се занимават с една и съща правна материя, тогава просто се заменят - тогава КАК предлага да бъде избран резервен.

В случаите, обаче, когато кандидатът, който трябва да бъде заменен, не може да бъде заменен от избраните резервни

поради това, че съответният избран резервен е с друга материя, се предлага директно да бъде избран нов член на съответната комисия.

Започвам. КАК предлага съдията от Окръжен съд - Плевен Цезарина Йосифова, която е основен член на първа комисия, да бъде заменена с Милена Петева Георгиева, която е съдия от Окръжен съд - Хасково. Те и двете се занимават с наказателно право. Ето защо КАК предлага на мястото на Милена Петева Георгиева да бъде избран нов резервен член.

На следващо място, от днес имаме молба от проф. Маргарита Чинова да бъде освободена от ангажимент да участва в комисията. Обръщам внимание, че няма как тя да бъде заменена от избрания като резервен член проф. Георги Иванов, тъй като Георги Иванов се занимава с гражданско право, а както знаем проф. Чинова е специалист по наказателноправни науки. Ето защо би следвало да бъде избран нов редовен член на първа комисия на мястото на проф. Чинова.

На следващо място, ако ми позволите, предлагаме Мариана Костова, която е член от КАК, да бъде заменена, като бъде изтеглен нов член на втора комисия. Обръщам внимание, че няма как Мариана Костова да бъде заменена с Иванка Шкодрова, която е резервен член от КАК, тъй като Иванка Шкодрова е специалист по наказателно право, а Мариана Костова - граждански съдия.

На следващо място, се предлага професор Григор Григоров да бъде заменен директно с нова представител на академичната общност, защото професор Чинова е специалист по наказателно право, а професор Григоров - по гражданско право.

Ако нямате нищо против, ви предлагам да гласуваме анблок така предложените замени и да бъде изтеглен жребий.

ЛОЗАН ПАНОВ: Първо гласуваме да изберем резервен член на мястото на Милена Петева Георгиева.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Милена заема мястото на Цезарина. Тук няма какво да теглим.

/И.д. главният секретар извършва жребия под наблюдението на Драгомир Кояджиков, който съобщава резултата: Елен Михайлов Маламов - Окръжен съд-Смолян./

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме към т. 2. На мястото на професор Маргарита Чинова.

/И.д. главният секретар извършва жребия под наблюдението на Драгомир Кояджиков, който съобщава резултата: проф. д-р Пламен Панайотов - Софийски университет./

ЛОЗАН ПАНОВ: В точка трета. Това вече касае втората комисия, нали така? На мястото на съдия Костова.

/И.д. главният секретар извършва жребия под наблюдението на Драгомир Кояджиков, който съобщава резултата: На мястото на съдия Костова - Вяра Иванова Камбурова - Окръжен съд-Бургас. И вместо Григор Григоров, на негово място доц. д-р Тодор Коларов - НБУ./

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Благодаря Ви. Колеги, предлагам ви да гласуваме анблок точката, като първият диспозитив е ясен: Определя Милена Димитрова Петева - Георгиева - съдия в

Окръжен съд - Хасково - наказателна колегия, за редовен член на първа конкурсна комисия за младши съдия в окръжните съдилища на мястото на Цезарина Христова Йосифова.

Точка 1.1: Определя чрез жребий един резервен член - Елен Михайлов Маламов - съдия в Окръжен съд - Смолян, на мястото на Милена Димитрова Петева - Георгиева.

Продължаваме с т. 2: Определя чрез жребий един редовен член на първа конкурсна комисия, а именно проф. д-р Пламен Александров Панайотов - СУ, на мястото на проф. д.ю.н. Маргарита Иванова Чинова.

Точка 3: Определя чрез жребий един редовен член на втора конкурсна комисия, представител на КАК - Вяра Иванова Камбурова - Окръжен съд - Бургас, на мястото на Мариана Господинова Костова.

Точка 4: Определя чрез жребий един редовен член на втора конкурсна комисия, а именно доц. д-р Тодор Коларов - НБУ, на мястото на проф. д-р Григор Найденов Григоров.

Това е. Режим на гласуване. Анблок гласуваме от т. 1 до т. 4. И се надяваме да няма други отводи, за да може да продължи да работи комисията.

Дванадесет гласа „за". Благодаря ви.

/След проведеното явно гласуване/

6. ОТНОСНО: Проект на решение по заявление за отвод от членове на конкурсните комисии във връзка с провеждането на конкурс за „младши съдия" в окръжните съдилища, обявен с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 4/30.01.2018 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

6.1. ОПРЕДЕЛЯ Милена Димитрова Петева - Георгиева - съдия в Окръжен съд - Хасково - наказателна колегия, за редовен член на първа конкурсна комисия за младши съдия в окръжните съдилища на мястото на Цезарина Христова Йосифова.

6.1.1. ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий Елен Михайлов Маламов - съдия в Окръжен съд - Смолян - наказателна колегия, за резервен член на първа конкурсна комисия за младши съдия в окръжните съдилища на мястото на Милена Димитрова Петева - Георгиева.

6.2. ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий проф. д-р Пламен Александров Панайотов - хабилитиран преподавател по наказателно право, СУ, за редовен член на първа конкурсна комисия, на мястото на проф. д.ю.н. Маргарита Иванова Чинова.

6.3. ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий Вяра Иванова Камбурова - съдия в Окръжен съд - Бургас - гражданска колегия, представител на Комисията по атестирането и конкурсите за редовен член на втора конкурсна комисия, на мястото на Мариана Господинова Костова.

6.4. ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий доц. д-р Тодор Коларов - хабилитиран преподавател по гражданско право, НБУ, за редовен член на втора конкурсна комисия, на мястото на проф. д-р Григор Найденов Григоров.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 7. Заповядайте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 7 е отново предложение на КАК да бъде внесена постъпила жалба от съдията Родопски, във връзка с произнасяне на Съдийската колегия на

Висшия съдебен съвет. Жалбата е малко особена, доколкото тя може да бъде разгледана по два начина. В първата част на жалбата има искане Съдийската колегия на ВСС, като според жалбоподателят, съдията Родопски счита, че на основание чл. 91, ал. 1 от АПК следва да бъде преразгледан въпросът, който вече е решен, като основните мотиви са свързани с това, че според съдията Родопски г-жа Дишева, като член на Съдийската колегия на ВСС, не е следвало да вземе участие при гласуването. В останалата си част, този документи има характер, или поне според автора му, на жалба срещу решението, което вече е било взето от съдийската колегия. На практика КАК изпраща за запознаване жалбата и я внася евентуално да бъде взето решение дали да бъде уважено искането по чл. 91.

Само искам да уточня, че на практика има готовност да бъде администрирана веднага жалбата и изпратена на Върховния административен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Всъщност въпросът, който ние трябва да разискваме в момента е дали ще приложим нормата на чл. 91, ал. 1 от АПК, а именно упражняване правото на отзив. Тъй като, ако решим да не осъществяваме това право на отзив, тогава само трябва да администрираме жалбата против решението на съдийската колегия.

Г-жо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Както чухте, колеги, от доклада на колежата Шекерджиев, искането за упражняване право на отзив от съдия Ивайло Христов Родопски, е свързано с искането за мой отвод. Основанието, поради което Ивайло Родопски счита, че е следвало да се отведа, доколкото чета от съдържанието на жалбата му, е, че, първо съдия Александър Еленков, който е бил

докладчик по административно дело 4706/2016 г., се е отвел при произнасянето на Комисията по атестиране и конкурси, аз съм била член на съдебния състав, в който е участвал съдията Александър Еленков и според жалбоподателят Родопски, също е следвало на това основание да се отведа, освен това съм участвала и в състава, постановил определение по административно дело 4325 по описа на ВАС за миналата година.

Първо, от процесуална гледна точка считам, че е недопустимо упражняването право на отзив по смисъла на чл. 91, ал. 1 от Административно процесуалния кодекс, защото това е процесуална възможност за административния орган, предвидена във фазата на обжалването на административен акт по административен ред.

Актовете на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет не подлежат на обжалване по административен ред, включително и пред пленума. Излишно е да теоретизираме по този въпрос, освен ако нямаме дебат. Така че, ние не сме в процедура по обжалване на акта по административен ред, за да можем да упражним правото си на отзив. Това само за уточнение. Считам, че е недопустимо изобщо по този ред да се произнасяме.

На следващо място обаче, държа да кажа няколко думи, защото е засегнато името ми. То е посочено, освен това, като основно, главно основание за обжалване на акта с твърдение за незаконосъобразност.

Всъщност, доколкото разбирам, твърденията на жалбоподателя са, че съм се произнесла пристрастно. Първо, аз твърдя, че не познавам съдията Ивайло Христов Родопски нито в лично, нито в професионално качество. Всички впечатления, които имам за неговата работа са от работата ми като съдия по повод на

въпросното дисциплинарно дело и от работата ми като член на Висшия съдебен съвет по повод искането за повишаване в ранг по реда на чл. 234 от Закона за съдебната власт. Аз съм участвала като член, съдия в състава, постановил решението по административно дело 4706/2016 г. на ВАС, с което е отхвърлена жалбата на съдия Родопски против решение на Висшия съдебен съвет за налагане на дисциплинарно наказание. Това решение е отменено от 5-членен състав на Върховния административен съд, като основанието за отмяна на решението и отмяна на наложеното дисциплинарно наказание е решаващият извод на съда, че поведението на съдия Родопски е обхванато от неговия функционален имунитет, т.е. направен извод, че поведението - действие или бездействие на съдия Родопски не представлява основание за налагане на дисциплинарно наказание. В решението на 5-членния състав обаче, което четох много внимателно за целите на настоящото произнасяне, не е приета различна фактическа обстановка от тази, която е бил приел 3-членния състав.

Ще си позволя да ви обърна внимание, ние и миналия път коментирахме, когато се произнасяхме по реда на чл. 234, че в определението на Софийски апелативен съд, постановено по частно дело, по частно гражданско дело е, вероятно, или търговско дело, 3993/2014 г. има много подробно изложение на фактическите обстоятелства, които точно по този начин са цитирани в решението на 3-членния състав и, повтарям, са възприети и от 5-членния, само че 5-членният състав е направил различна трактовка на тези обстоятелства. Определението на Софийски апелативен съд е на вниманието на всички ни, то е качено, ние го обсъждахме миналия път, заради това твърдя, че знанието относно фактите не ме прави

предубедена при произнасянето по въпроса по чл. 234. Участвала съм в съдебния състав по цитираното дело пред Върховния административен съд в качеството си на съдия. Тук участвам в произнасянето си на Съдийската колегия, преди това в произнасянето на Комисията по атестиране и конкурси. Ако се приеме, че определено знание на факти относно професионалната дейност на един съдия в частност или на магистрат изобщо, може да послужи като основание за наш отвод при последващо произнасяне свързано с кариерното развитие, включително дисциплинарна отговорност на магистрата. Имам предвид конкурси, атестирания, повишавания по чл. 234, произнасяне по дисциплиниращи мерки или дисциплинарни наказания и каквото и да е друго, включително конкурс за административен ръководител, би поставило след определен период от време този орган в невъзможност да формира кворум и съответно мнозинство за взимане на решения.

Ако по този начин бъде разгледан въпросът, аз би следвало да се отвеждам и при вероятно скоро следващата атестация на съдия Ивайло Родопски, както и евентуално при последващо негово участие в конкурс, или в друго дисциплинарно производство, или какъвто и да било свързан въпрос с неговото кариерно развитие. Не считам това разглеждане на въпроса, за пристрастие и за наличие на обстоятелства по смисъла на чл. 35, ал. 1, предложение последно, за правилно, защото този орган е колективен орган. Имам предвид Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет и Висшия съдебен съвет, съответно във формата Пленум. Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет е колективен орган и затова именно формира решения с мнозинство от неговите гласове. Аз твърдя, че нямам основание за отвод,

защото нямам пристрастно отношение към съдия Ивайло Родопски, което да е изведено от участието ми, предходно, по дисциплинарно дело, по повод на негова жалба, в качеството ми на съдия във Върховния административен съд.

Още едно изречение по повод на твърденията на съдия Родопски, че съм участвала в произнасянето по частно административно дело с номер, който вече цитирах. Това е от лятото на миналата година. Произнасянето касае процедурен въпрос и нито един от фактите, които там са обсъдени и които са релевантни за решаването на този процесуален въпрос, повтарям, че делото е било частно, няма отношение към въпроса, който ние обсъждаме. Отделно от това, аз щях да гласувам по същия начин и изобщо да не бях чувала, при каквито и да било обстоятелства, за съдия Родопски, защото това е решение, което съм поддържала при няколко предходни гласувания. Съдия Родопски няма актуално атестиране в релевантния период. Той изобщо няма атестиране в срока, бъркам годината, но в необходимия 5-годишен срок назад и в 3-годишния срок, който касае повишаването в ранг. Заради това, от една страна, при наличието на констатации във връзка с произнасяне на акт, който е отменен и липсата на атестация, която следва това произнасяне, при която да е формиран извод, че въпросното произнасяне няма значение за професионалните качества на съдията, считам, че ние не можем да повишим съдията в ранг.

В заключение, аз не считам, че има основание да си направя отвод. Разбира се, може да бъде подложено искането за отзив, за гласуване по искането за отзив, без оглед на това, но аз заявявам, че ще участвам в него.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз ще предложа чисто процедурно нещо, тъй като виждам, че няма предложение за решение от страна на КАК. Смятам, че тази процедура, с която в момента сме сезирани, не е допустима. Искането е по реда на чл. 91, който е в главата за административно обжалване, ние нямаме по-горестоящ административен орган, за да можем да можем да се... Затова ще ви предложа следния диспозитив да гласуваме: Оставя без разглеждане искането на съдия Ивайло Христов Родопски за отзив по отношение посоченото решение и указание за окомплектоване на преписката, това вече не знам дали следва да бъде в този диспозитив. Смятам, че беше добре изказването на колежата Дишева, за да може все пак да го има предвид и съдът при произнасянето във връзка с тази жалба.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Може ли още едно изречение, извинявайте много.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Въпросът е личен наистина, но той ще има значение за последващи наши произнасяния. Ако на подобно основание ние приемем, че следва членовете на Висшия съдебен съвет, в случая съм аз, следващият път ще бъде някой друг в друго качество взел отношение по определен въпрос, то би следвало по същия начин да се процедира при следващите произнасяния на съда по въпроса на съдията Родопски. И аз подозирам, че дори към настоящия момент няма съдия в Шесто отделение на Върховния административен съд, което разглежда делата против жалби на Висшия съдебен съвет, който да не е гледал някакъв акт, жалба или искане на този съдия, поради което неговите жалби по принцип би следвало да бъдат изпращани в друго отделение, ако се приеме подобен начин на пристрастие.

ЛОЗАН ПАНОВ: Имаме предложение. Други предложения няма. Режим на гласуване. Гласуваме т. 7. /Намесва се Г. Чолаков: Без разглеждане и изпращане на ВАС./ Дванадесет гласа „за“. Имаме решение по тази точка.

/След проведеното явно гласуване/

7. ОТНОСНО: Жалба от Ивайло Христов Родопски - съдия в Районен съд - Костинброд против решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по т. 11 от Протокол № 6/13.02.2018 г., съдържаща и искане до Съдийската колегия за упражняване право на преразглеждане на цитираното решение, по реда на чл. 91, ал. 1 от АПК

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

7.1. ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на Ивайло Христов Родопски - съдия в Районен съд - Костинброд, за отзив по реда на чл. 91, ал. 1 АПК на решение на Съдийската колегия, обективизирано в т. 11 от Протокол № 6/13.02.2018 г.

7.2. ВЪЗЛАГА на процесуалните представители да изпратят жалбата, заедно със заверено копие от цялата преписка на Върховния административен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 8 от дневния ред.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 8 е идентична с т. 9. Става дума за предложение на КАК да не бъде открита процедура по периодично атестиране по т. 8 за съдията Таня Русева Маркова, съдия в Окръжен съд-Бургас. Точка 9 се отнася за Десислава Щерева, съдия в Окръжен съд-Бургас. Основанието е едно и също. Мотивите за това предложение са, че и двете колеги са били

атестирани двукратно, като са получили „добра“ или „много добра“ оценка в предходен период.

Много пъти сме разисквали този въпрос в КАК и в Съдийската колегия, мисля, че нямам какво повече да добавя.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря. Г-жо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Само една дума, тъй като многократно съм изразявала становище. Ще гласувам „против“ по съображение, че § 206, ал. 3, т.е. че цитираното решение на Пленума противоречи на § 206, ал. 3. Нямам лично отношение към колегите, за които се предлага да не се открива процедура.

АТАНАСКА ДИШЕВА: По същите съображения и аз ще гласувам „против“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Колеги, режим на гласуване. Гласуваме т. 8 и т. 9 заедно. /Кр. Шекерджиев: Ако не възразявате, да./ Мисля, че никой няма възражения. Имаме решение.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

8. Предвид решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по протокол №27/14.09.2017 г., т. 17, относно приложението на §206, ал. 3 от ПЗР на ЗИДЗСВ (ДВ бр. 62/09.08.2016 г.) и постъпили становища, **НЕ ОТКРИВА** процедура по периодично атестиране на Таня Ташкова Русева - Маркова - съдия в Окръжен съд - Бургас, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

9. Предвид решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по протокол №27/14.09.2017 г., т. 17, относно приложението на §206, ал. 3 от ПЗР на ЗИДЗСВ (ДВ бр. 62/09.08.2016 г.) и постъпили становища, **НЕ ОТКРИВА** процедура по периодично

атестиране на Десислава Динкова Щерева - съдия в Окръжен съд - Бургас, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 10. Заповядайте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 10. Да бъде проведено, на основание чл. 196, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на съдията Мария Митева Лалова, съдия в Апелативен съд-София, както и да бъде приета, на основание чл. 206 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането ѝ „много добра“. В случая точките са 97. Бил съм член на атестационната комисия, така че пред вас е формулярът, ако имате някакви въпроси, съм готов да отговоря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Няма въпроси. Режим на гласуване. Гласуваме т. 10 от дневния ред. Десет гласа „за“. Продължаваме с т. 11.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

10. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Мария Митева Лалова - съдия в Апелативен съд - София, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

10.1. Приема, на основание чл. 206 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „**МНОГО ДОБРА**“ на Мария Митева Лалова - съдия в Апелативен съд - София, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

/Лозан Панов излиза от залата/

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 11. Отново предложение на Комисията по атестиране и конкурси, да бъде повишен, на основание чл. 234 от ЗСВ, Димитър Узунов, съдия в Районен съд-Сандански, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, със съответното месечно трудово възнаграждение. По отношение на този колега, досегашният му ранг е „съдия в АС“ и му е присъден през 2008 г., налице са изискванията за стаж за прослужени най-малко три години от предходното повишаване. Има съответната комплексна оценка от предходно атестиране от 2011 г., както и положително становище от Етичната комисия към Районен съд-Сандански, както и няма образувани или висящи дисциплинарни производства. Това е и основанието КАК да предложи той да бъде повишен, като му бъде даден ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

Общо взето, предложението е идентично, вие знаете, че съдията Узунов е член на предходната съдийска колегия, имахме подобно произнасяне по отношение на друг бивш член на колегията, ако се не лъжа колегата Неделчева.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, изказвания? Няма. Режим на гласуване по предложението вариант на решение от Комисията по атестиране и конкурси. Девет гласа „за“, един „против“.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

11. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Димитър Костадинов Узунов - съдия в Районен съд - Сандански, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с

месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 12. Отново повишаване, на основание чл. 234, на съдията Десислава Попколева. Към настоящия момент, изпълняващ функциите „административен ръководител -председател" на Софийски градски съд, в по-горен ранг, а именно „съдия във ВКС и ВАС". И по отношение на нея са налице, според КАК, всички основания, а именно - срок, изминал от последния придобит ранг, който е по-дълъг от три години; има предходно атестиране с комплексна оценка „много добра"; изискуемия стаж от чл. 164 от Закона за съдебната власт, както и положително становище на Етичната комисия към Софийски градски съд, и липса на образувани или висящи дисциплинарни производства. Ето защо, КАК предлага да бъде повишена колегата в по-горен ранг.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, изказвания? Няма. Режим на гласуване. Десет гласа „за".

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

12. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Десислава Любомирова Попколева - и. ф. административен ръководител - председател на Софийски градски съд, с ранг „съдия в АС", на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС", с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 13. Предложение на Комисията по атестиране и конкурси да бъде повишен, на основание чл. 234 от Закона за съдебната власт, Гюляй Мурадов, който е съдия в Районен съд-Карлово, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг, а именно „съдия във ВКС и ВАС“. По отношение на него последният придобит ранг е през 2014 г. Прослужени са на съответната длъжност повече от три години. Имаме комплексна оценка от последното атестиране „много добра“. Изискуемият юридически стаж е налице, като няма образувани или висящи дисциплинарни производства, както и становището на Етичната комисия от Районен съд-Карлово е положително.

Колеги, тук има една особеност, която е била обсъдена на заседанието на КАК и тя е във връзка с това, че по последни данни, включително и тези, които са получени на 20.02.2018 г., по отношение на колегата Гюрай Мурадов има образувано досъдебно производство във връзка с извършено престъпление по чл. 288 от НК. Обръщам внимание обаче, че по отношение на него не са предприети действия и той не е привлечен като обвиняем, като към настоящия момент той няма това качество. Това е било и причина в Комисията по атестиране и конкурси да бъде обсъждан въпросът дали образуването и съществуването на такова досъдебно производство, образувано срещу този колега, може да бъде основание той да не бъде повишен в по-горен ранг. КАК е взела решение, че доколкото той няма качеството на обвиняем това не може да бъде основание да бъде отказан ранг.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, изказвания по тази точка?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз лично бих подкрепил предложението на КАК. Смятам, че само образуването на досъдебно производство не може да бъде формална предпоставка

магистрат да не му бъде даден ранг или да търпи каквито и да е служебни неблагоприятия. Друг би бил въпросът, ако имаше достатъчно данни и той вече беше придобил качеството на обвиняем. Но само образуването на досъдебното производство, според мен не е основание да се приеме, че това може да бъде пречка, при това от формален характер, да бъде повишен в ранг.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, изказвания по т. 13? Няма. Режим на гласуване, колеги, по предложения диспозитив на решение.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

13. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Гюрай Алиев Мурадов - съдия в Районен съд - Карлово, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 14. Докладва коллегата Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря. Колеги, Комисията по правни и институционални въпроси внася предложение за приемане на промяна в Единната методика по приложението на принципа за случайно разпределение на дела. Предложението е инициатирано от комисия „Професионална квалификация и информационни технологии“ и е обосновано от преминаването към

централизирана система за случайно разпределение на дела. Промените са относими към лицата, които извършват случайното разпределение на делата и отчетността, и архивът. Те са на вашето внимание. Вече се предвижда административният ръководител да може да възлага дейността по случайно разпределение с изрична заповед на други съдии или съдебни служители, съгласно Правилника за администрация на съдилищата. И, съответно, отпада необходимостта от това да се извършва архивиране на електронен носител на натрупаната информация за разпределение на делата ежеседмично, тъй като вече е налице централизирана система. Досега, знаете, за целите на разпределението са използвани програмни продукти, които са били локално инсталирани в мрежата на всеки съд, което е налагало подобно архивиране и такава отчетност.

/В залата влиза Лозан Панов/

Това са предложенията за промяна и съответно Правната комисия подкрепя направеното предложение от комисия „Професионална квалификация и информационни технологии“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, изказвания? Предложения? Няма. Режим на гласуване. Гласуваме т. 14 от дневния ред. Единадесет гласа „за“. Имаме решение.

/След проведеното явно гласуване/

14. ОТНОСНО: Предложение за изменение на Единната методика по приложението на принципа за случайно разпределение на делата

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ПРИЕМА направеното предложение за изменение на Единната методика по приложението на принципа за случайно разпределение на делата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Последна точка от дневния ред, т. 15. Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, поради отсъствието на г-жа Марчева, от името на комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“, ви предлагам да приемем, на основание чл. 122, ал. 1 от Закона за съдебната власт, годишен отчет за дейността на Върховния административен съд за 2017 г., както и да вземем решение за публикуването му на интернет страницата на Висшия съдебен съвет, в раздел „Съдебна статистика“.

Приемането на такъв отчет от Висшия съдебен съвет е задължение по силата на цитираната норма от Закона за съдебната власт. Ние нямаме право на преценка относно съдържанието на отчета, приемаме го за сведение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, изказвания? Няма. Режим на гласуване.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Само да се добави т. 15. - чл. 122, ал. 1, т. 15.

ЛОЗАН ПАНОВ: В цифровото наименование - чл. 122, ал. 1, т. 15, да. С тази корекция, режим на гласуване.

Единадесет гласа „за“. Благодаря.

/След проведеното явно гласуване/

15. ОТНОСНО: Обобщена информация за образуването, движението и приключването на делата, постъпили във Върховния административен съд за 2017 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

15.1. Приема на основание чл. 122, ал. 1, т. 15 от Закона за съдебната власт Годишен отчет за дейността на Върховния административен съд за 2017 г.

15.2. Отчетът да се публикува на интернет-страницата на ВСС в раздел „Съдебна статистика“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, благодаря ви. Поради изчерпване на дневния ред, закривам заседанието.

Закриване на заседанието - 14,58 ч.

Стенографи:

Катя Симова

Таня Младенова

Зоя Костова

Невенка Шопска

/Изготвен на 22.03.2018 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ